

செந்தமிழ்ச்செல்வ

திங்கள் வெளியீடு

எட்டாம் சிலம்பு

இதழாசிரியர் கூட்டத் தலைவர்

கா சுப்பிரமணியபிள்ளை

எம் ஏ ,எம்.எல்., அட்வகேட்.

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்

லிமிடெட்

சுககிவரு - பிரமோதாதரு

The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevely, Ltd.,

Tinnevely & Madras

All Rights Reserved]

[Price Rs. 4-8

‘செந்தமிழ்ச் செல்வி’ இதழாசிரியர்

கூட்டத்து உறுப்பினர்கள்

(Editorial Board Members)

தலைவர்

- i திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள், M.A., M.L.,
அட்வகேட், தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளர்.

- 2 ,, பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்,
தலைமைத் தமிழாசிரியர், பிஷப் ஹீபர் கலாசாலை, திருச்சி.
- 3 ,, துடிசைக்கிழார். சிதம்பரனாரவர்கள்,
போலீஸ் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர், நாமக்கல்.
- 4 ,, M. V. நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள், B.A.,
பென்ஷன் தாசில்தார், சிந்துபூந்துறை.
- 5 ,, பண்டிதமணி. மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள்,
மகிபாலன்பட்டி.
- 6 ,, T. S. கந்தசாமி முதலியாரவர்கள், B.A.,
வழக்கறிஞர், சாத்தூர்.
- 7 ,, ஆ. கார்மேகக் கோனாரவர்கள்,
தலைமைத் தமிழாசிரியர், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை.
- 8 ,, பு. சி. புண்ணைவனநாத முதலியாரவர்கள்,
அமைச்சர், தென்னிந்திய தமிழ்ச்சங்கம், திருநெல்வேலி.
- 9 ,, அ. மு. காவண முதலியாரவர்கள்,
தமிழாசிரியர், வாலுகுடி.

உள்ளூரை

[* இக்குறியிடப்பட்டவைகள் இத்தொகுதியில் முடிவு பெறாது தொடர்வன.]

அமுதசுரபி:—திரு. தி. த. கனகசுந்தரம்

பிள்ளையவர்கள், B. A., ௪௭௨.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் சரித்திர வுண்மை:—தமிழ்ப்புலவர்

அ. மு. சரவண முதலியார் அவர்கள், ௩௩௪, ௪௮௮.

அழகியற் கலைகள்:—திரு. டி. எஸ். கந்தசாமி முதலியார்

அவர்கள், B. A., ௩௭௮.

*இளங்கோவடிசும் பொருளிலக்கணமும்:—பண்டித ந. மு.

வேங்கடசாமி நடட்டாரவர்கள், ௬௩௩.

உடைப்பகட்டு:—காழி. சிவ. கண்ணுசாமி, B. A., ௪௮.

இன்பமும் வெளிப்பகட்டும்:—அ. சிதம்பரநாதன், B. A., ௨௭௮.

உறக்கம்:—வலம்புரி திரு. ஆவி. சித. சொக்கலிங்கன், ௪௮௮.

உரை மயக்கம்:—திரு. எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

பி. ஏ., எல். டி., ௪.

எலுமிச்சம்பழம்:—

௩௭௬.

கடன்கோடல்:—திரு. டி. எஸ். கந்தசாமி முதலியார்

அவர்கள் B. A., ௨௬௬.

கண்ணப்ப நாயனார்:—திரு. இ. மு. சுப்பிரமணிய

பிள்ளையவர்கள், ௧௪௪.

கம்பன் கவிச்சுவை யமைப்பு:--ஆசிரியர் திரு. அ. வரதநஞ்சைய

பிள்ளையவர்கள், ௨௩௩, ௩௨௮, ௩௬௩, ௪௬௧,

௩௩௨, ௪௬௮.

கலங்கரை விளக்கம்:—திரு. வி. கோ. சூரிய நாராயண

சாஸ்திரி அவர்கள், B. A., ௩௩௬.

கருமை:—திரு. கபசம் அவர்கள், ௧௬, ௧௭௧, ௩௩௬, ௪௩௭,

௪௬௬, ௩௪௩, ௪௭௪, ௭௨௧.

த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கம்:—௨௬௬.

காலத்தின் அருமை:—கோவை. திரு. கு. நடேச கவுண்ட

ரவர்கள், ௩௨௪.

காலத்தின் கோலம்:—காழி. சிவ. கண்ணுசாமி B. A., ௬௮.

குடியும் மீதுண் விரும்பலும்:—காழி. சிவ. கண்ணுசாமி,

B. A., ௨௪௭.

- கோடுக்கூர் கோவிந்தன்:—காழி. சிவ. கண்ணுசாமி யவர்கள்
B. A., கஅரு.
- சரித்திர நூல்களைக் கற்பதனால் வரும்பயன்:—திரு. தி. த.
கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், எருக.
- சிறுமணித்திரள்:—திரு. M. S. பூர்ணலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்
B. A., L. T., ருசரு.
- சில கோடையாளிகள்:—திரு. எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம்
பிள்ளையவர்கள் B. A., L. T., உகக.
- சிவஞான போதக் கருத்து:—திரு. மா. வே. நெல்லையப்ப
பிள்ளையவர்கள், B. A., ககஅ, நாஅ, நஉச, சஉஅ,
ருாஉ, ருசய, சுஉக, சுஅசு, எருஅ.
- சிவராத்திரி புராணம்:—S. அனவரத விநாயகம் பிள்ளை
யவர்கள் M. A., L. T., ருய.
- சிவநெறி மாண்பு:—ரத்தனபுரி K. சிதம்பர நாதனவர்கள்,
உநஉ, உஎந.
- சிவலிங்கம்:—திரு. M. V. நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள்
பி. ஏ., நஅ, அசு.
- சூது:—காழி. சிவ. கண்ணுசாமி அவர்கள் B. A., நாச.
- சேந்தமிழ்ச் செல்வி வாழ்த்து:—திரு. ப. அ. முத்துத்
தாண்டவராய பிள்ளையவர்கள், ருஅ.
- சேவ்வந்தி மாநகரக் கல்வாரிப்பாட்டு:—ஸ்ரீ சுவாமி வேதாசல
மவர்கள், எாகு.
- சேக்கிழார் திருவவதாரஞ் செய்த இல்லம்:—சாத்தூர்
வழக்கறிஞர் திருவாளர் டி. எஸ். கந்தசாமி முதலியார்
அவர்கள், B. A., உகஉ.
- ஸ்சவ சமயம்:—ஸ்ரீ லஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள், சஅச: ருகஅ.
- சைவ இளைஞர் மகாநாடு தலைவர் பேருரை:—திரு. கா.
சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள், எம். ஏ., எம். ஏல்., உசுய.
- ஸ்ரீ சோமசுந்தர நாயகரவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கம்:—சுகஅ.
- ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி:—
திரு. ப. அ. . முத்துத் தாண்டவராய
பிள்ளையவர்கள், சசரு
- தக்கயாகப் பரணியைச் சீகாழியார் போற்றி வந்தது:—
திரு. ப. அ. முத்துத் தாண்டவராயபிள்ளையவர்கள், ராஅஉ.
- தஞ்சை சீனிவாசுபிள்ளை தமிழ் வரலாற்றின் ஆராய்ச்சி:—
சுராய, சுஎஎ.

தமிழ்ச் சித்தவைத்தியம்:—விருதை சிவஞானயோகிகள்,
உருஉ, உஅரு.

தலைமைப் பேருரை:—திரு. C. K. சுப்பிரமணிய
முதலியாரவர்கள், எஙய.

தமிழும் அறிவியல் நூல்களும்:—திரு. கா. சுப்பிரமணிய
பிள்ளையவர்கள், M. A., M. L., ஈஙங.

தலைமைப் பேருரை:—திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய
முதலியாரவர்கள், ய, கூஅ.

திருச்சேந்தூர்த் தண்டகமலை:—ஆ. திரு. இராமலிங்கம்
பிள்ளையவர்கள், ஈகரு.

திருஞான சம்பந்தர் - சேந்தமிழ் நாடகம்:—திரு. S. முத்துக்
குமாரசாமியா பிள்ளையவர்கள் ஈசஎ, உசய, ஈகஉ,
ஈகக, ஈாஅ, ஈஎக, எகச.

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் திருத்தாலாட்டு:—சீகாழி வித்
வான் திரு. ப. அ. முத்துத் தாண்டவராய பிள்ளை
அவர்கள், ஈரு.

திருமந்திர உரை:— கஉக.

திரைகடல் ஓடியுந் திரவியம் தேடு:—திரு. இ. மு. சுப்பிர
மணிய பிள்ளையவர்கள், ஈய.

திருவருட்பா: ஈஎஅ

திருவாசகத்திற்கு உரை எழுதலாமா:—மறைமலை யடிகள், கூா.

திருவாசகம் திருப்படையாட்சி உரை:—திருத்தணிகை
விசாகப் பெருமானையர், சசக.

தெளிவுடைமையும் மடியின்மையும்:—திரு. சிவ. கண்ணு
சாமி B. A., ஈாஎ.

தென்னிந்திய தமிழ்ச் சங்கம், திருநெல்வேலி:— கூஙஎ

தேவார உரை:— க, கூரு, ககங, உருஎ, ஈஉக, ஈஅரு,
ருகங, ருஎஎ, கூசக, எாரு

நக்கீரனார் தேய்வப் புலமை மாட்சி:—சுவாமி வேதாசலம்
அவர்கள், சா, சகங, ஈஙக.

நட்பும் அடக்கமும்:—சீகாழி. சிவ. கண்ணுசாமி B. A., ஈருச.

நம்பியாண்டார் நம்பிகள் சரித்திரம்:—திரு. S. சச்சிதானந்தம்
பிள்ளையவர்கள், B. A., L. T., சருக.

நாமகள் தாலாட்டு:—திரு. க. சேர்மசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்,
சஉ, கூஅ

நாமகள் திருப்பள்ளி யெழுச்சி:—யாழ்ப்பாணம் திரு. க. சேரா.
சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், சசஉ.
நவராத்திரியும் சரஸ்வதி பூசையும் உண்மை விளக்கம்:—சுகக.
நால்வர்களும் கல்வெட்டுகளும் I திருஞானசம்பந்தர்:—திரு.
அட்வகேட் C. M. இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார்
அவர்கள்: ருளஅ, கூருஉ.

* ஷெ

II அப்பர்சுவாமிகள்:—திரு.:

அட்வகேட் C. M. இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார் வர்கள், எசச
நையாண்டி:—கபசம், எருரு.

பண்டைத்தமிழ்ச் சொற்கள்:—திரு. மா. வே. நெல்லைப்ப
பிள்ளையவர்கள், B. A.; ஈசு, கஎசு, உஉசு, உகஉ, நருக,
சகய, ருநக, ருகரு, சசசு, எஉரு.

பரோடாவும் ஈல் நிலைய இயக்கமும்:— ருசுஎ.

பள்ளி யெழுச்சி:—காழி. சிவ. கண்ணுசாமி, B. A., சஉசு.

பிணியாளி:—அ. சிதம்பரநாதன், B. A., ஈசக.

பிரமோத வரூடப் பஞ்சாங்க மறுப்பு:—திரு. த. முத்துக்
கருப்ப பிள்ளையவர்கள், நகஅ.

புகழேந்தி செந்தமிழ் நாடகம்:—திரு. அ. நடராஜ பிள்ளை
யவர்கள், கூரு, கஎசு.

புறநானூறும் பழந்தமிழ் நாடும்:—இளவழகனார், உச.

புறநானூற்றிற் கண்ட சில பழைய வழக்குகளும், வரலாறு
களும்:—பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டா
ரவர்கள், நச.

புஷ்பங்களும் அவற்றின் தொழிலும்:—Prof: P. சுந்தரம்
பிள்ளையவர்கள் M. A., ககச, கருஅ.

பெண்மக்களும் உடற் பயிற்சியும்:—திரு. ஆவி. சித. சொக்க
லிங்கன் அவர்கள் சருரு.

பெரியபுராணச் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்திய வரி:—
திருவாளர். அ. மு. சரவண முதலியார் அவர்கள், நஅஉ.

பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனாறு திருப்பதி:—கும்பகோணம்
T. V. சதாசிவ பண்டாரத்தாரவர்கள், ஈகரு,

மதிப்புரைகள்:— : சச, நஅச, சசஅ, கூருக, எஎச.

* மணிவாசகரும் கண்ணப்பரும்:—தமிழ்ப்புலவர். திரு. அ. மு.
சரவண முதலியார் அவர்கள், சருச, ருகரு, ருஅக,
கசச, எகரு.

மரமும் புலவரும்:—திரு. எம். எஸ். பூரணலிங்கம் பிள்ளை
யவர்கள், B. A., L. T., எக்.
மாயாவதி:—திரு. எம். எஸ். வேலாயுதம், ரூக். கஉக.
யாப்பிலக்கணம்:—தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், B. A.
ந அஅ.

ப ட ங் க ள்

க. நாமகள்	க. அ. திருவண்ணாமலைக் கோயில்
உ. திருமகள்	சரு. சசக.
ங. கண்ணப்பர்	ஈசச. கூ. திருப்பாதிரிப்புலியூர்
ச. திரு. சி. வை. தாமோதரம்	ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சிவசண்முக மெய்ஞ்
பிள்ளையவர்கள், பி.ஏ.,	ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்,
பி.எல்., ஈகூந.	ரூகந.
ரு. தி. த. கனகசுந்தரம்	ய. பரோடா சென்ட்ரல்
பிள்ளையவர்கள், உருஎ.	லைப்ரெரி, ரூஎஅ.
சு. திருச்சிமலைக்கோயில், நஉஉ.	கக. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர
எ. பூண்டி அரங்கநாத	நாயகரவர்கள், ஈசக.
முதலியார், M.A., நஅரு.	கஉ. திருவாணக்காத் திருக்
	கோயில் எாரு

அ றி வி ப் பு

இச் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தில் இது
காறும் அச்சிடப் பெற்ற 130 நூல்களும், வேறு வெளிப்
பதிப்பு நூல்களும் முறையே தொகுப்பாய்க் கிடைக்கப்
பெறும். நூல் நிலையங்கட்கும், பரிசளிப்புக்கும், கல்லூரி
சட்கும், வேண்டிய எல்லாவகைத் தமிழ் ஆங்கில நூல்
களும் ஒரு சேரக் கிடைக்கப்பெறும்.

விரிவான புத்தக விலைப்பட்டி இனாமாய் அனுப்பப்படும்.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
6, பவளக்காரத்தேரு. சென்னை.

செந்தமிழ்ச் செல்வி

பைண்டுத் தொகுதிகள்

இது காறும் வெளிவந்த எட்டு ஆண்டு செல்வித் தொகுதிகள் அழகியனவாய்க் கட்டிடஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இதன்கண் அரும் பெருந் தமிழ்ப் புலவர்களால் எழுதப்பட்ட தமிழ்இலக்கணம், இலக்கியம், மொழியாராய்ச்சி, சைவசமயம், திருமுறை, பிற சமயங்கள், புராணம், இதி காசம், துண்ணூல் (science) களின் சாரம், வியப்பு மொழி கள் (wits & Humours), உவகை மொழிகள், சீர் திருத்த அறிவுரைகள், அறவுரைகள் முதலியன வெளி வந்திருக்கின்றன. தமிழ்க் கல்வி விரும்புவார் இத் தொகுதி களை ஒரு முறை கற்பின் சிறந்த புலமை எய்துவர் என் பது திண்ணம்.

நூல் நிலையங்கட்கு

இன்றியமையாது வேண்டப்படுவனவாகும்.

1 முதல் 4 தொகுதிகள் தனித்தனி விலை ரூ	3—8—0
5 முதல் 8 ,, ,, விலை ரூ	4—8—0
8 தொகுதிகளுக்கும் மொத்த விலை ரூ	28—0—0
நமதுகையொப்ப நண்பர்கட்கு விலை ரூ	26—0—0

செந்தமிழ்ச் செல்வி நிலையம்,
6, பவளக்காரத் தெரு, சென்னை.

ஓம
திருச்சிற்றம்பலம்

செந்தமிழ்ச் செல்வி

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினின்றும்

திங்கள்தோறும் வெளிவருவது.

சிலம்பு } அ	மேய்கண்டாய்மாண்டு-எள எதைத் திங்கள் 1930(1930) ஜனவரியும்-பிப்ரவரியும்	{ பரல் க
----------------	---	-------------

திருச்சிற்றம்பலம்

துன்பக் கடலிடைத் தோணித் தொழில்பூண்ட தோண்டர்
இன்பக் கரைமுகத் தேற்றித் திறத்தன மாற்றயவே [தம்மை
பொன்பட் டொழுகப் பொருந்தோளி செய்யும்ப் போய்போ
அன்பர்க் கணியன காண்கவை யாற னடித்தலமே. [ருந்தா
அப்பர்.

உரை?

தோணித்தொழில், படகு ஓட்டுத் தொழில்; பூண்ட, மேற்கொண்ட; 'கரை முகத்து' என்பதில் 'முக' மெனுஞ் சொல் அத்துச் சாரியை யியைந்து ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருண்மைக்கண் வந்தது. இன்றோ ரன்னவற்றை உருபெனலாகா தென்பது சேனாவரையர் கருத்து (தொல், வேற்றுமையியல், உக); முகத்தென்பது முகத்தென நின்றது, மெலித்தல். 'மாற்றயல்' ஆகுபெயராய் இரும்பு முதலான மாற்றற்ற பொருள்களைக் குறியாநின்றன; மாற்றுக்கு அயலவாகும் இரும்பு முதலானவை யென்று விரித்துரைக்க. என்றது மாசு மூடிய உயிர்களை. அன்றிக் குறைந்து மாற்று உள்ள செம்பு முதலான பொருள்களெனலு மாம்; அங்கனமாயின் 'செய்யும்' என்பதை முற்றெனக் கொள்ளல் வேண்டும்; முன்னதற்காயின் 'செய்யும் அன்பர்' என எச்சப் பொரு

ளுரைத்துக் கொள்க. பொன் பட்டு, பொன்னுகி; ஓழுக, ஒளி ஓழுக; அகரச் சுட்டுத் தொண்டர் தம்மைக் குறியாநின்றது. அணியன அண்மையிலுள்ள 'ஐயாறன் அடித்தலம் தேற்றும் திறத்தன; அன்பர்க்கு அணியன' வெண்க.

களித்துக் கலந்ததொர் காதற் கசிவோடு காவிரிவாய்க் குளித்துத் தொழுதுமுன் னின்றவிப்புத்தரைக் கோதில் சேந்தேன் தேளித்துச் சுவையமு தூட்டி யமரர்கள் சூழிருப்ப அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாக்குமை யாற னடித்தலமே.

'இப்பத்தரை,' இத்தகைய அன்பரை; முன், திருக்கோயில் முன்; திருவையாற்றிற் காவிரிக்கால் திருக்கோயிற்கு மிக அண்மையிலிருத்தல் கருதற்பாலது. கோது இல் செந்தேன், மலமயக்கம் அற்றதாய திருவருள். சுவையமுது, பண்புத்தொகை; அளித்து, மேலுலகப்பேறு அளித்து; பெருஞ் செல்வமாக்கும், பேரின்பப்பேறு விளைக்குமென்பது.

திருத்திக் கருத்தினைச் செவ்வே நிறுத்துச் செறுத்துடலை வருத்திக் கடிமலர் வாளோடுத் தோச்சி மருங்குசென்று விருத்திக் குழக்கவல் லோர்கட்கு விண்பட்ட டிகையிமோல் அருத்தித் தருந்தவ ரேத்துமை யாற னடித்தலமே.

'மலமயக்கங்களில் நெகிழ்ந்தோடுங் கருத்தினை அவ்வாறு செல்ல வெரட்டாமல் திருத்தி உறுதியாய் நிலக்கச செய்து, முன் நெகிழ்ந்து சென்றமைக்கு ஏதுவான உடம்பின் எழுச்சியைத் தவத்தால் வருத்தி ஓரளவில் அடக்கிக், காமன் உய்க்கும் மணமிக்க மலரம்புகளை யெடுத்து அப்புறமெறிந்து அருந்தவமுடையோர் அருள் வேண்டி வழத்தும் ஐயாறன் அடித்தலங்கள் மருங்கு சென்று, மேம்பாட்டுக்கு முயலவல்ல; மெய்யடியார்கட்கு அவ் வடித்தலங்கள் மேலுலகம் அளிக்கு'மென்பது.

'உடலை வருத்திச் செறுத்து' என்க :செறுத்து அடக்கி; ஓச்சுதல், ஈண்டு அப்புறம் எறிந்து விடுதல்; இஃகிப் பொருட்டாதல், "செழியன் செண்டெடுத்துந்தியன் ரேச்சலும் (நகர, சுஎ) என்னுங் காஞ்சிப்புராணத்திருமொழியிற் காண்க. விருத்தி, மேம்பாடு; ஆவது முன்னேற்ற மென்பது; உழத்தல், இடர்ப்பாடுகளிடையிற் புறங்காட்டாமல் முயலல்; பட்டிகை, இடம்; விண்பட்டிகை யென்றமையின் மேலுலக மெனப்பட்டது; ஆல், அசை; அருத்தித்தல், வேண்டல்.

பாடும் பறண்டையு மாந்தையு மார்ப்பப் பரந்துபல்பேய்
கூடி முழுவக் குவிகவிழ் கோட்டக் குறுநரிகள்
நீடும் குழல்செய்ய வைய நெளிய நிணப்பிணக்காட்
டாடேந் திருவடி காண்கவை யாற னடித்தலமே.

பறண்டை, ஒரு புள், 'பல்பேய் பரந்து' என மாற்றுக்: குவிதல் கவிழ்ந்த கோட்டமுடைய குறுநரிகள் என்க. ஆவது குவிதல் இல்லை யான பொல்லாங்கு மிக்க குள்ளநரிகள், 'தனித்தனியாய்ச் சிதறி நின்ற குள்ள நரிக்'ளென்பது. குள்ள நரிகள் நீண்ட ஒலியோடு ஊனையிடுதலு, ஈண்டு நாயனார் 'கீடுக்குழல் செய்ய' வென்னும் மங்கலச் சொற்களாற் கூறி மகிழ்ந்தார்.

நின்போ லமரர்கள் நீண்முடி சாய்த்து நிமிர்த்துகுத்த
பைம்போ துழக்கிட்: 'வளந் தழைப்பன பாங்கறியா
என்போ லிகள்பறித் திட்ட லிலையு முகையு மெல்லாம்
அம்போ தேனக் கொள்ளு மையனை யாற னடித்தலமே.

'நின்போ லமரர்கள்' என்றது; மலாவன் கடலவன் முகிலவன் முத லானாரை; சாய்த்து நிமிர்த்தலாவது வணங்கி யெழுதல். உழக்கி மிதித்து; இதற்கு இப்பொருள், "அண்ணலங் குன்றின்மேல் வருடை பாய்ந் துழக்கலின்" (விமலையா, கக) என்னுஞ் சீவகசிந்தாமணி யடிக்கு நச்சினூக்கினிய ருரைத்த உரையினும் பெறப்படும். நான்முகன் முத லானார் தலை வணங்கி யெழுத்து உருத்த நறுமலர்களை மிதித்துக் கசக்கு தலால் ஐயாற்றிறைவன் திருவடிகள் துலங்கித் தமது பவள நிறம் விள க்கி ஒளிர்வன வென்க. பாங்கு, திருவருட் குறிப்பு; தேவர்கள் உருக் கும் நறுமண மலர்களெல்லாம் அவ்வாறு மிதியுண்டு கசங்கிக் கழியத் திருவருட்பாங்கு அறியாத என் போலிகள் இடுவன இலையாயும் முகை யாயு மிருப்பினும் அவற்றை அந் நறுமண மலர்களினும் அழகிய மலர் களாக எம் இறைவன் இணையடிகள் ஏற்று அணிந்து கொள்ளும் என் பது. கொள்ளுமென்பதை முற்றென்று உரைத்தலே சிறப்பு.

இளவழிகனார்.

உரைமயக்கம்.

(திரு. எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் பி. ஏ., எல். டி.)

சில குறளடிகளுக்குப் பெரிய உரைகாரரும் வலிந்து பொருள் கொள்வதாகத் தோன்றுகின்றது. நேரான பொருள் வெளிப்படையாயிருக்க அங்ஙனஞ் செய்தல் உலகவழக்கிலுள்ள சில சொற்றொடர்களின் கொடுமை யென்றே கூறலாம். நத்தம் என்ற மொழிக்கு நத்தை, ஊர், சங்கு, வாழை அனைய பொருள்கள் பலவிருக்க 'நந்து' என்பதன் திரிபு 'நத்து' என்றாகி அது 'அம்' சாரியை பெற்று 'நத்தம்' என்றாயிற்றென்றும் அதற்குப் பொருள் அக்கம், கேடு என்றும் உரைகாரர் கூறுவது வியப்பாயிருக்கின்றது. 'நத்தம் புறம் போக்கு' என்ற தொடரில் அம்மொழி ஊர் என்ற பொருளிணமைந்துளது.

- (1) 'நத்தம்போற் கேடு முளதவாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது'

'ஆக்கம் போற்கேடு' என்பது பழமொழி. 'ஆக்கம்' என்ற பொருளை யமைத்தற்கு விகாரப்பட்ட இலக்கண வுரை எழுத நேர்ந்தது போலும். பரிமேலழகர் 'புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகுந் கேடும்' புகழுடம்புளதாகுந் சாக்காடும் சதுரப் பாடுடையார்க் கல்லதில்லை' என்று பொருள் வரைந்துள்ளார். 'புகழ்' என்ற அதிகாரத்தில் துதலிய குறள் வருவதால் புகழ் வருவிக்கப்பட்டுள்ளது. நத்தை, சங்கு, வாழை என்ற பொருள்களை அமைத்து உரைவரையின் பொருள் எளிது விளங்குகின்றது. 'நண்டு, சிப்பி, வேய், கதலி நாசமுறுங்காலமது கொண்ட கருவழிக்கும்' என்றனர் ஆன்றோரும். இவற்றிற்கு அழிவு நேரிடும் பொழுது இவை கருகிக் கொள்ளும் கருவளர வளர இவை கேடும், முடிவில் அழியும். அது போன்று சதுரப் பாடுடைய, திறமை வாய்ந்த அறிவாளிகள், வீரர்கள், அன்றாடருக்குப் புகழ்க்காதலுண்டாகும் பொழுது, புகழாகிய கருத்து மனத்திலுண்டாகும் பொழுது, உடற் சுகம் நாடாமல் நாட்பட

நாட்பட அதற்குக் கேடு வருவதையும் உன்னாமல் புகழ் வெற்றி மாய்கின்றனர், உயிர் துறக்கின்றனர். தற்காலத்தில் பெயர்களின் முன்னும் பின்னும் பட்டங் குறிக்கும் தலைவாலெழுத்துக்கள் போடுவதற்காக எத்துணைப் பெயர்கள் கருந்தனமிழந்தும், செம்மானமிழந்தும், அரிய உடல் நலம் விடுத்தும் உயர் பதவிகளிலமைந்துளார் பின் கை கட்டி வாய் பொத்திச் சேவகஞ் செய்கின்றனர். அந்தோ, பரிதாபம்.

புதல்வரைப் பெறுதல் அல்லது மக்கட் பேறு என்ற அதி காரத்தில்

(2) 'தம் பொருளென்பதம் மக்கள் அவர்பொருள் தத்தம் வினையால் வரும்'

என்ற குறளுக்குப் பரிமேலழகர்! தம் புதல்வரைத் தம் பொருளென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். அப்புதல்வர் செய்த பொருள் தம்மை நோக்கி அவர் செய்யும் நல் வினையானே தம் பால் வரும் ஆதலான்' என்று உரை பகர்ந்துள்ளார். அன்றியும், பொருள் செய்த மக்களைப் பொருளென உபசரித்தார் என்றும், 'தத்தம் வினை' என்புழித் 'தொக்கு நின்ற ஆறும் வேற்றுமை 'முருகனது குறிஞ்சி நிலம்' 'என்புழிப்போல உரிமைப் பொருட்கண் வந்தது' என்றும் குறிப்புரை கூறியுள்ளார். இவ்வுரையால் லீளங்கும் பொருள்யாது? அறிந்தோரன்றி அறியாதாரும் பெற்றோரனைவரும், தம் பிள்ளைகளைத் தமக்குப் பொருளென்று கூறுதல் வழக்கம். ஏனெனில் அழியும் புறப்பொருளை அது அழியினும் மீண்டும் ஈட்டித்தருபவர் மக்களென்பர். அறிவும் பண்புமுடைய மக்களிடுக்கும் வரை தாய் தந்தையர்கட்கு வறுமை வாராது, புகழ் வருமென்பது திண்ணம். 'அவர் பொருள்' எவர் பொருள்? இத் தொடருக்குப் பொருளென்னை? பெற்றோருக்குப் பொருள் மக்கள் ஆதலின் 'அவர் பொருள்' என்பதற்கு அப்பெற்றோர் பொருள், அதாவது அம் மக்களே யாகும். அன்றெனில் 'அம்மக்களுக்கு மக்கள்' எனக் கொள்ளலாம். 'தத்தம் வினை' யென்பது 'தம் தம் வினை'யின் திரிபு. 'தம்' என்பது யாரைக் குறிக்கின்றது? அறிந்தோர், பெற்றோரா?

அல்லது 'மக்களா?; 'வினை' என்பது 'தற்காலத்திற் செய்யும் வினை (தொழிலா) யா? பழவினை, ஊழ்வினைமுற்பிறப்பில் செய்த வினையா? இந்துக்களாகிய நாம் பல பிறப்பு உண்டென்றும் ஒவ்வொரு பிறப்பும் பழ வினைப் பயனென்றும் கொள்வது இயல்பு. "முயற்சி திருவினையாக்கும்'. முயற்சிக்குப் பயனுளது. நல்வினைக்கு நற்பயனும் தீவினைக்குத் தீய பயனும் வினையும். அவரை போட்டால் துவரை முனையாதென்னுமுலகம். பெற்றோர்கள் செய்த நல்வினையால் அறிவும் பண்பு மிக்க மக்கள் பிறக்கின்றனர் என்பது ஒரு சாரார் கொள்கை. மக்களுக்கு மக்கள் பிறப்பதுவும் அங்ஙனமே. அவையன்றி அவர்களாக்கும் பொருள் தம்மை நோக்கிச் செய்யும் அறத்தால் வருவ தென்ப தெங்ஙனம்? தவங்கிடந்து பெற்ற பிள்ளை என்பதால் பெற்றோர்களின் அறச் செயல் பிறங்கும். குறளாசிரியரே 'இவன் தந்தையென்றோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்' என்று கூறியுளார். நோன்மை விரதம் பூண்டு பெற்ற பிள்ளைகள் புகழுடைய பிள்ளைகளாவர். பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகளும், பிள்ளைகளுக்கு மக்களும் தவங்கிடந்து வரின் பெருஞ் செல்வங்களென மதிக்கப்படுவர். அறச் செயல்களின்றியமையாது நன்மக்கட் பேறு என்பது வலியுறுத்தப் படுகின்றதன்றோ?

(3) தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநந் ரெழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

இதனுக்குப் பரிமேலழகர் 'பிறதெய்வந் தொழாது தன் தேய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழா நின்று(தொழுது)துயிலெழு வாள் பெய்யென்று சொல்ல மழை பெய்யும், தெய்வந்தானேவல் செய்யு மென்பதாம், என்று விரிவுரை கூறியுளார்: இதனை கற்புடையவளதாற்றல் கூறப்பட்டது. வேறு உரைகாரர் 'திருநாட்களில் வெளிவரும் தெய்வ வருவங்களைத் தொழ மாட்டாள் என்பதனால் கருத்தினிற் கடவுளைத் தொழுவாள் என்பது வெளிப்படை' என்பார். அந்தரங்கத்தில் தெய்வ பக்தியுடைய மனைவி தன்கொண்டானுடன் பள்ளியிற் றயின் றுவிழித்தவுடன் கணவ னலங்கருதி அவனுக்காகவும் ஆதியை வணங்கி அதன்

பின் அமளியினின்று வெளிவருவாள். அவள் தான் மனத்தின் கண் வணங்குந் தெய்வத்தை ஏவ அது அவள் விழையும் மழையைப் பெய்க்கின்றது. கற்பிணற்றலை விளக்குவான் வேண்டி 'நாஸ்திக முடையளாயினும்' என்ற மயக்கத்தையுண்டு பண்ணுவதால் பயனென்னை? காதலனும் காதலியும் சமவுறவிற்குரிய ரலரோ? அடிமைத் தன்மை மனைவிக் குரிமை யாகுமா? இருவரும் ஒத்தவுரிமையராம் ஒற்றுமைப்பட்டு இல்லறமாகிய வான் சகடத்தை ஈர்த்தாலன்றி அது செல்லாது தெற்றி நிற்கும் என்றனர். அறிஞரும் எதிர்மறைப் பொருட் சொற்கள் நேர் பொருளும் பெறாமல்லவோ? (தொழாஅள்—தொழாதவள், தொழுகின்றவள்)

“தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்”

பரிமேலழகர் உரை வருமாறு. 'இவர் நடுவு நிலைமையுடையர், இவர் நடுவு நிலைமையிலரெனும் விசேடம் அவரவருடைய நன் மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும் தக்கார்க் கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லையாதலும் ஒரு தலையாகலின் 'இரு திறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின.' இவண் எச்சம்' என்பதற்கு 'மக்கள்' என்று காட்டப் பட்டுளது. மக்களுண்மையும் இன்மையும் அவரவர் தகைமை தகைமையின்மையைப் பொறுத்துளதா என்பது ஆராயற் பாலது. புண்ணிய வசத்தால் நல்லபிள்ளைகளைப் பெறுகின்றனரா? பாவதண்டனை நிமித்தம் நன்மக்கட்பெருக்கு நிகழ்கின்றதா? மேற்கூறிய குறள் நடுவு நிலைமையென்ற அதிகாரத்தில் வருவதால் தக்கா ரென்பதற்கு நடுவு நிலைமையுடையரென்ப பொருள் கொண்டது வெளிப்படை. தகவிலராகிய நடுவுநிலைமையிலாருக்கு நன்மக்களின்மையா மக்களேயின்மையா என்பதும் ஆயத்தக்கது. நடுவு நிலைமையுடையாருக்கு நன் மக்களும் நடுவு நிலைமையிலாருக்குப் புன்மக்களு முளராதலின் அதனால் இரு திறத்தாரின் வேறுபாடு விளங்கும். எச்சம் என்ற மொழிக்கு உண்மை, பிள்ளை, பறவை, மலம், குறை, காரியம், யாகம்

எனப் பல பொருள்களுள். உண்மை என்ற பொருளுரைப்பின் அதுவும் பொருந்து மன்றோ? உண்மை, மெய், சத்தியம் ஒரு பொருட்பன்மொழி, காரியம் என்பதும் பொருத்தமுடையதே. அவரவர் செய் காரியத்தால் ஒருவருடைய பெருமையும் சிறுமையுந் தோன்றுமன்றோ? யாகம், வேள்வி என்ற பொருள்களும் அமையும். அவரவர் செய்கின்றவேள்வி, விருந் தோம்பலாதிய செய்கைகளால் பிரித்தறியப்படும். குறை என்பது இவண் பொருந்துமா வெனின் அவரவர் விட்டகுறை தொட்டகுறையாலறியலாகு மெனலாம். நாயனாரும்,

விளைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினைபுங்கால்
தீ எச்சம் போலத் தெறும்'

என்ற குறளில் இருபொருட்பட்ட எச்சம் வந்துள்ளது. தொழில், பகை என்ற இரண்டினது குறையும் ஆராயுங்கால் (அவ்விந்த பின் நின்ற) நெருப்பின் குறையைப் போல (வளர்ந்து) கெடுக்கும்' என்பது துதலிய குறளின் பொழிப்பாகும்.

ஊண் உடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு'

என்றகுறளில் எச்சம் என்பது (ஊணும் உடையும்) இவை ஒழிந்த பிறவும் என்ற பொருளில் வருகின்றது. அது போன்றே

'எச்ச மென்றென் நெண்ணுங் கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படா தவன்'

அதாவது ஒருவராலும் விரும்பப்படாத செல்வமுடைய வன் தான் இறந்த பிறகு ஒழிந்து நிற்பதாக எதைக் கருதுவானோ, என்ற குறளிலும் எச்சமென்பதற்கு மீந்தது என்ற பொருள் வருவதைக் காணலாம்.

'வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்னும்
எச்சம் பெறாஅ விடின்'

இக்குறளில் எச்சம் என்பதற்குப் பயன், பிள்ளை என்ற இருபொருளும் கொள்ளுமாறு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

‘செப்பமுடையவ னுக்கம் சிதைவீன்றி
எச்சீசீத்திற் கேமாப் புடைத்து.

‘இதன்கண் ‘எச்சம்’ தன்வழி நின்றார், சந்ததி என்ற பொருளில்மைந்துளது.

(5) பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

பரிமேலழகர் ‘ஒருவன் பொய்யாமைமையே பொய்யாமைமையே செய்ய வல்லவனாயின் அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று. அடுக்கிரண்டனுள் முன்னது இடைவிடாமை மேற்று, ஏனையது துணிவின் மேற்று. பல வறங்களுமேற்கொண்டு செய்தற் கருமையால் சில தவறிற் குற்றப்படுதலின், அவை யெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய் இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமைமையைப் பொய்யாமற் செய்யின் பிறவறஞ் செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கி, பொய் கூறிற் பிறவறஞ் செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாந்தரும் பயனைத் தானே தருமாற்றலுடைத்தென மறுமைப்பயனது மிகுதி(வாய்மை அதிகாரத்தில் 5,6,7, ஆகிய) இவை மூன்று பாட்டாலுங் கூறப்பட்டது’ என்று தம்முரையையும் வேறொருவரையையும் தந்துளார்:

இக்குறளில் வரும் அடுக்குச் சொற்களின் பொருள் முறையே இடைவிடாமை துணிவு பற்றியதா, வேறுளதா என்று ஆய்தல் அறிவாகும். மனஞ் சான்றாகப் பொய்யுரையா திருத்தல் மனமாரப் பொய்யிலாத ஒழுக்கத்தை உண்டு பண்ணக் கூடுமாயின் அதுவே அறமாகும். அவ்வறமொன்றுமே எல்லாநன்மையையும் விளைவிக்கக்கூடியது ஆதலின் அதுவொழிந்த

பொருள் சேல்வஞ் செய்யாமையும், இன்பஞ் செய்யாமையும் நலம். முன்னடுக்கு மொழி பொய்யா மொழியையும், பொய்யா வொழுக்கத்தையும் குறிக்கும். பின்னடுக்கு எண் மேற்றதாய், பொருள், இன்பம் இவை இரண்டினையும் ஆக்குவது அவசிய மில்லை இவையிரண்டினையும் அவ்வொருவறமே (பொய்யம்மை நினை யாமையுரையாமையே) செய்ய வல்லது ஆனது பற்றி வீண்முயற்சி வேண்டற்பாற்றன்று; இவையிரண்டினையும் தேடமுயலாதிருத்தல் நலம் என்ற பொருளைத் தருமெனின் அது பொருத்தமில்லையோ? என்று என்ற முடிவுச் சொல் இப் பொருட்கோட்கு இடையூறியிருக்கின்றது

‘பிற’ என்பதற்குப் பொருளும் இன்பமு மென்று கொள்ளு தல் அறத்துப்பாலுக்குப் பொருத்தமாமோ வென்றையுறுவாரு முளர். அதற்கு அறத்திற்கு எதிரிடையான மறமென்று கொள் ளலாம். பொய்யாமையே செய்யாமையே, அதாவது, பொய் கூறுதல் மறச் செயலாகும். அந்த மறச் செயலைச் செய்யாமையே நன்று எனின் பொருளுதையின்பில்லை. ஆகையால் பொய்யாமையே பொய்யா வொழுக்கத்தைத் தருமாயின் பொய் கூறுதலாகிய மறச் செயலைச் செய்யா திருத்தல் நன்று என்பது துதலிய குற ளின் பொழிப்பாகும்.

தலைமைப் பேருரை *

அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய், வேறும் குறியது உடைத்தாய், வேதாகமங்களின் குறியிறந்து, அங்கு அறிவீனில் அருளால் மன்னி, அம்மையோடு அப்பனாகி செறிவொழி யாதுநின்ற சிவன் அடி சென்னி வைப்பாம்.

சிவஞானசித்தியார்.

சைவ சித்தாந்தச் செந்நெறியில் நின்றொழுகும் பெரியோர் களே ! உங்கள் திருவடிக்கட்கு வணக்கம் எல்லாம் வல்ல இறை

* இது அத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபை 46-வது ஆண்டு விழா வில் அவைத் தலைமைபுண்ட சித்தாந்த ஆசிரியர் திரு. ம. பாலசுப்பிர மணிய முதலியார் B.A., B.L. அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது

வன் திருவருள், சென்ற ஆண்டு என்னை இங்கு வரச்செய்தது மன்றி, இரண்டு சொற் பொழிவுகளும் நிகழ்த்தும்படி செய்தது. இவ்வாண்டு இப் பேரவைக்குத் தலைமை பூணுமாறு யாதேனு மறியா வெறுந்துரும்பனேற்கு அத்திருவருள் கட்டளை யிட்டதை உன்னுந்தோறும் உன்னுந்தோறும் என் மனம் பெரிதும் வியப் புறுகின்றது. அத் திருவருள் வழி நின்ற இச்சபையினர் என்னைத் தலைமை வகிப்பதற்குத் தேர்ந்தெடுத்ததின் காரணம் என்னே என்னே என்று பன்முறை நான் ஆராய்ந்ததுண்டு. அவ்வா ராய்ச்சியில் போதிய அறிவு, ஆற்றல், அநுபவம் முதலிய தகுதிகள் எவையும் என்பாலில்லை என்பது புலனாயிற்று. சமயத்து றையில் பணி செயல் வேண்டுமென்று என்னை ஆட்டுவிக்கும் பேரவாவுக்குப் பற்றுக் கோடாகவுள்ள சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தில் எனக்குள்ள தொடர்பே இச்சபையினர் என்மீது வைத்துள்ள கருணைக்குக் காரணம் என்று ஒருவாறு முடிவு செய்தேன். இம்முடிவு எனக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கின்றது. ஏனெனில் இச்சபையினர் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கையும் அச்சமாஜம் இயற்றிவரும் அரும்பணிகட்குத் தாங்கள் துணையாக விருக்க முனைந்து வரும் ஆர்வத்தையும் இஃது இனிது குறிக்கின்றது. ஆகவே எனக்குச் செய்த நன்றியைச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்துக்குச் செய்ததாகவே கருது கின்றேன். அச்சமாஜத் துக்கே அர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

எனது அருமைச் சகோதரி சகோதரர்களே ! உங்கள் சபையில் நிமித்த காரணராக நின்று எல்லாக் காரியங்களையும் நடத்தி வரும் சைவப் பெரிபார் எனக்குப் பெரியதொரு கட்டளையைக் கொடுத்துள்ளார், அஃதாவது, எனது தலைமைப் பேருரை, சைவ சித்தாந்தத்தின் உண்மையையும், ஒப்புயர்வற்ற சிறப்பையும், இக்காலத்துக்கேற்றவாறு விளக்குவதோடு, அவைகளை இச் செந்தமிழ் நாட்டினரும், பிறரும் ஐயந்திரிபற உணர்வதற்குரிய வழிகளையும் தெளிவாக உரைக்கவேண்டுமென்பதே. சுற்றுத்துறை போய பேரறிஞர்கட்கே இதுபெருஞ் சமையாகத் தோன்றுமாயின் யானே இச் சமையைத் தாங்க வல்லேன்? உங்

களுக்குத் தெரியாத பொருள் ஏதோ புதியதாய்ச் சொல்லி விடப் போகிறேன் என்று நீங்கள் எண்ணினால் இறுதியில் ஏமாற்றமடைவீர்களென்று இப்போதே எச்சரிக்கை செய்கிறேன். உங்களுக்குத் தெரிந்தவற்றையே யான் அறிந்த மட்டில் தொகுத்துக் கூற எண்ணியுள்ளேன்.

மேல்நாட்டு அறிவியல் நூலுணர்ச்சியும் அதன் வழி வந்த விஷய சுகம் என்ற இன்ப நுகர்ச்சியும் உச்சியிற் பழுத்துள்ள இக்காலத்தில், கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் நல்லவர்கள் என்று தாயுமானாருடன் கதறவேண்டி யிருக்கிறது. ஏனெனில் கற்றும் அறிவில்லாதவர்களின் தொகை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றது. கல்லாத பேர்கள் உள்ளத்தில் சமய வுணர்ச்சி வேரூன்றி யிருக்கிறது. எத்தகைய புறச் சமயப் புயல்களும் அவ் வாணிவேரை அறுக்க இயலவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலக் கல்வி பயின்ற நிபுணர்கள் உள்ளத்தில் இச்சமய வுணர்ச்சி என்ற வேர் ஓரங்குல மேனும் பதிந்துள்ளதோ என்பதே ஐயத்துக்கிடமாகின்றது. அவ்வாறு பதிந்திருப்பினும் புறச் சமயத்தாக்குதல் அவ் வேரையறுத்தெரிந்து அந்த நிபுணர்களை வீழ்த்துகின்றது. இக்காலத்தில் ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் உலக இன்ப நுகர்ச்சியில் தலை சிறந்து விளங்குவதால் ஏனைய மக்கள் பல வழிகளிலும் அவர்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள். சமயத்துறையிலும் அவர்களைப் பின்பற்றத் தொடங்கினால் நம் தமிழ் மக்கள் சமூகத்துக்கே பெருங்கேடு விளையுமென்பதில் எட்டுணை ஐய முமில்லை. ஆகையால் ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் கூறும் கடாக்களை ஆராய்ந்து அவர்கள் உள்ளத்தில் சைவ சித்தாந்தத்தை நிலைபெறச் செய்தால் இத்தமிழ் நாட்டுக்குப் பெரும் பயன் கைகூடுமென்று நம்பி இரண்டொரு விஷயங்கள் சொல்லலாம் என்று எண்ணியுள்ளேன்.

முதலாவதாக ஆங்கிலக்கல்வி பயின்றோர் பலர் கூறுவது யாதெனில் தங்களுக்குச் சமயம் என்ற ஒன்றே தேவை யில்லை என்பது. நல்லொழுக்க வாழ்க்கைக்குக் கடவுள் உண்டென்ற சமயம் இன்றியமையாதது என்று நாகரிக முள்ள நாட்டுப் பேர

றிஞர்களெல்லாம் ஒருங்கே உரைக்கின்றார்கள். வாழ்க்கைக்கு ஆன்ம விலக்கணமா யிருப்பது சமயம் (“Religion is the spiritual quality of life”) என்று ஒரு மேல் நாட்டு அறிஞர் கூறுகின்றார். மக்கள் வாழ்க்கைக்குச் செம்பொருள்களாகவுள்ளவற்றைக் காத்து அதிகரிப்பதே சமயம் (“Religion is the systematic human effort to conserve and enhance social values”) என்கிறார் மற்றொரு ஆங்கில ஆசிரியர். இவ்வாறே பற்பலர் கூறுகிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் பெருக்கி விளக்கப்போ தின்மைக்கு வருந்துகின்றேன்.

ஒவ்வொரு சமயமும், அதையனுட்டிக்கும் மக்களால், செம்பொருள்களாகத் தங்கள் வாழ்க்கையில் போற்றப்படும் பொருள்களை யெல்லாம் சேகரித்து, உயர்த்திக்காத்து வந்திருப்பதைச் சரித்திர வாயிலாக அறியலாம். மிகத் தாழ்ந்த நிலைமையிலுள்ள ஆஸ்திரேலியா கண்டத்துப் பழங்குடி மக்கள் அனுட்டிக்கும் இன்டிசியுமா கிரியைகளில் (“intichiuma religious ceremonies”) கூட பழமை பேணல், ஒத்துழைத்தல், அன்பர்ப்பணி என்ற செம்பொருள்கள் காக்கப்பட்டு வருகின்றன, (tradition of past culture. cooperation and social service) என்று ஆசிரியர் மலினொஸ்கி (Mr. B. Malinowski) கூறுகின்றார். ஆப்பிரிக்கா கண்டத்து பகாண்டா (Bagandas) மக்கள் சமயச் சடங்குகளில் மேற்கூறிய செம்பொருள்களே யன்றித் தன்னலம் கருதாமை, அரசனாணைவழி நிற்பல், தேசபக்தி முதலிய செம்பொருள்களும் காக்கப்படுவதாக சரித்திரம் கூறுகிறது, (conservation of self sacrifice, loyalty, obedience, patriotism and other social values). இவ்வாறே நெடுக ஆராய்ந்து சென்று, இப்போது மிகச் சிறந்த நாகரீக முடையவர்களாகக் கருதப்படும் மேல் நாட்டினர் சமய மாகிய கிறிஸ்தவத்தின் செம்பொருள் யாதெனவினவில், அச் சமய வல்லுநர்கள் அறவொழுக்கத்திலும் உளம் பழுத்தலே செம்பொருள் என்றும், அது இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆன்மா மூலம்தான் கிடைக்குமென்றும் கூறுகின்றனர். (Ethical inwardness is the Supreme Christian value; it can be gained through the personality of Jesus-

(Christ) கிறிஸ்துவ சமய வல்லுனர்கள் இவ்வறவொழுக்கத்தில் உளம் பழுத்தல் என்ற செம்பொருளை மூன்று பாசு பாடுகளாக கியும் விளக்குகிறார்கள். முதலாவதாகக் கிறிஸ்தவம் இல்லற வாழ்க்கையின் தூய்மையையும், ஆணும் பெண்ணும் உறவாடும் தூய்மையையும் வற்புறுத்துகிறதாம். (Christianity has stood emphatically for the purification of home life and of the relations between the sexes) இரண்டாவதாக ஆருயிர்ப்பணியை வற்புறுத்துகிறதாம். (Christianity stands for humanitarianism). மூன்றாவதாகச் சமூகச் சமதர்ம நீதியை வற்புறுத்துகிறதாம் (Christianity stands for social justice). இத்தகைய செம்பொருளை வாழ்க்கையில் அமைத்துக் கொள்வதற்குக் கிறிஸ்தவ சமயம் ஒரே உபாயம் கூறுகின்றது. அஃத்யாதோவெலில் இயேசு கிறிஸ்துவின் ஜீவிய சரித்திரத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்துதல் (Christianity sets before men the matchless personality of Jesus Christ, a personality wherefrom they may gain a fuller appreciation of social values and realise them in their lives) சுருங்கச் சொல்லில் ஒரு அடியார் சரிதையைக்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வாழ்க்கையின் ஒழுக்க லாற்றைத் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே. மேல் நாட்டு முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து கிறிஸ்தவ சமயத்தின் மேன்மையைக் கூறும் மேல் நாட்டு ஆசிரியர் வில்லியம் கெல்லி ரைட் (William Kelley Wright) என்பவர் இயற்றிய நூல் ஒன்றில் இவைகளைல்லாம் உள்ளன.

எனதருமைச் சகோதரி சகோதரர்களே ! இங்கே சற்றுக் கவனியுங்கள். நாகரிகம் முதிர்ந்த கிறிஸ்து சமயச் செம்பொருள் களையும் அவைகளைக் கைப்பற்றும் சாதன முறையையும் நமது சைவ சித்தாந்த சமயத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். அறவொழுக்கத்தில் உளம் பழுத்தல் (i. e. ethical inwardness) நமது சமயத்தில் செம்பொருளாகக் காணப்பட வில்லையா? இல்லறத் தூய்மையும் ஆண் பெண் தூய்மையும் நமது சமயத்

தில் வற்புறுத்தப் படவில்லையா? ஆருயிர்ப் பணி ஒம்பப் படவில்லையா? சமீதி ஒதப் படவில்லையா? இச் செம்பொருள் களை வாழ்க்கையில் அமைத்துக்கொள்ள ஒரு அடியவரல்ல, அறுபத்து மூன்று அடியவர்களின் திவ்விய சரித்திரங்கள் எடுத்துக் காட்டாக விளங்க வில்லையா? அன்றியும் சாதனங்கள் எத்தனை வகையாகப் படிப்படியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன? செம்பொருள்கள் எத்தனை நூற்றுக் கணக்காக நுணுகி நுணுகிப் போதிக்கப்பட்டுள்ளன? பிரமாணம், இலக்கணம், சாதனம், பயன், என நான்கு கூறுகவுள்ள நமது சமய நூல்களில் என்ன போதிக்கப்படவில்லை? இவைகளைக் கற்க நமக்கு அறிவில்லையா, அவகாசமில்லையா, அல்லது ஆவல்தானில்லையா? உடுக்கும் உடைக்காக நாட்டுச் சரக்கை விடுத்துக் கப்பல் சரக்கை வாங்குகிறோம். உண்ணும் உணவிலும் பசும்பாலை விடுத்து கிளாக்ஸோ (Glaxo), லாக்டோஜன் (Lactogen), ஹார்லிக்ஸ் பால் (Horlicks Malted Milk) முதலிய உணவுப் பொருள்களை நமது குழந்தைகட்குத் தருகிறோம். பெப்பர் மிண்டு (Peppermint), சாக்லேட் (Chocolate), பிஸ்கோத் (Biscuit), டீ (Tea), காபி (Coffee), கொக்கோ (Cocoa) முதலிய கப்பல் சரக்குகளை உட்கொள்ளுகிறோம். நமது நடையுடை பாவனைகளையும் கிராப், ரெக்கடை, காலர், நிஜார், சாக்ஸ், பூட்ஸ் என்ற மேல் நாட்டு முறையில் வைத்திருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் போதா வென்று சமயத்துறையிலுமா நமது கொள்கைகளையும் செம்பொருள்களையும் கைவிட்டு விட்டுக் கப்பற் சரக்கைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்?

மெய்யன்பர்களே! சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். திருக் குறளோடு பற்பல அற நூல்களும் சமய நூல்களும் ஞான வொழுக்க நூல்களும் சேர்ந்த ஒரு சமயம் சிறந்ததா? திருக் குறளில் சில அதிகாரங்களை மட்டும் போதிக்கும் ஒரு சமயம் சிறந்ததா? கவனியுங்கள். எதைக் கைவிடுவது சுயமரியாதையின்மை, எதைக் கைப்பற்றுவது சுயமரியாதை என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

எனதருமைச் சகோதரி சகோதரர்களே ! இக்காலத்தின் கொடுமையால், கடவுள் ஒருவர் உண்டென்பதையும் நிரூபிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. இதற்கு உந்தி கன்று உயர் போதம் சித்தியில் கூறப்பட்ட பிரமாணங்களைக் கூறினால் இந்நாளில் செவி மடுப்பார் இல்லை; மேல் நாட்டுப் பிரமாணங்களைக் கூறியே உங்களை மகிழ்விக்கிறேன். இவைகளை ஆங்கில ஆசிரியர்கள் ஏழு பிரமாணங்களாக்குகின்றனர்.

1. The Teleological and Evolutionary Argument—இயற்கை யமைப்புப் பிரமாணம்.

2 The Religious Experience Argument—சுவாது பவப் பிரமாணம்.

3. The Moral Argument—அறநெறிப் பிரமாணம்.

4. The Idealistic Argument—குறிக் கொள்வகைப் பிரமாணம்.

5. The pragmatic Argument—தொழிற் படுமுறைப் பிரமாணம்

6. The Realistic Argument—புறத்தோற்ற வண்மைப் பிரமாணம்.

7. The Right to Believe Argument—நம்பிக்கையரிமைப் பிரமாணம். என ஏழுவகையாக இவைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரமாணங்களைச் செவ்வனே ஒதி யுணர்கின்றவர்கள் கடவுள் இல்லை யென்று மறந்தும் புறங்கூறார்.

தத்துவ நூலாசிரியர்களெல்லாம் கடவுள் படைப்பினத்தையும் (universe) அகம் (subjective), புறம் (objective) என்று இரண்டாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். எங்கும் உள்ள கடவுள் இவ்விரண்டு பகுதிகளிலும் இருக்கிறார். அகத்தில் கடவுளின் தன்மை, கடவுள் உறவு முதலியவற்றைத் தெளிவிப்பது

சமயம் (religion). புறத்தில் கடவுளின் தன்மை, உறவு முதலியவற்றைத் தெரிவிப்பது தத்துவ சாத்திரம் (philosophy). அகத்தில் கடவுள் திருவிளையாடல்களைக் கூறுவது ஒரு கொள்கை (the doctrine of immanence). புறத்தில் கடவுள் அற்புதத் தனியரசைக் கூறுவது ஒரு கொள்கை (the doctrine of transcendence). இவ்வீரு கொள்கைகளும் ஒன்றை யொன்று தழுவிடும் இரண்டும் சேர்ந்த விடத்து முழுவுண்மையை விளக்கியும் நிற்கின்றன. “விறகிற்றீயினன் பாலிற்படு நெப்போல் மறைய நின்றளன் மாமணிச் சோதியான்” என்பன போன்ற வாக்குகள் அகக் கொள்கையைத் (the doctrine of immanence) தெரிவிக்கும். “இருகிலனும் விசும்பும் விண்ணும் ஏழல்கும் கடந்து அண்டத்தப்பால் நின்ற பேரொளியை” என்பன போன்ற வாக்குகள் புறக்கொள்கையைத் தெரிவிக்கும் (the doctrine of transcendence.)

மெய்யன்பர்களே! திரிச்சிராப்பள்ளியில் ஆர்ச். யோசேப்புக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த சில ஆசிரியன்யார் இந்திய கத்தோலிக் உண்மைச் சங்கம் (the Indian Catholic Truth Society) என்று ஒன்றை நிறுவி இந்துக்கள் சமயத்திலுள்ள குறுபடைகளை (self contradictions) விளக்குவதாகச் சில நூல்கள் எழுதியுள்ளார். அவைகளுள் “A Tangled Web” அல்லது “சிக்கூற்ற குறுபடை” என்பது ஒரு நூலின் பெயர். அதை இயற்றியவர் நமது சமயக் கொள்கைகளைக் குறுபடையாகவே காண்கிறார். உதாரணமாக மேற்கண்ட அகப் புறக் கொள்கைகள் இரண்டும் ஒரு சமயத்தில் ஒருங்கே உண்மையாக யிருத்தல் முடியாது என்கிறார். அப்படிக்கிருந்தால் அது குறுபடையாம். நண்பர்களே! சற்று யோசித்துப் பாருங்கள்! அகம், புறம் என்ற இரண்டு பாகுபாடுகள் உள்ளவரைக்கும், கடவுள் எங்கு முள்ளவரென்று ஒப்புக்கொள்ளும்வரைக்கும் இவ்வீரு கொள்கைகளும் (The doctrines of immanence and transcendence) ஒருங்கே இருத்தல் அவசியம். இக் கொள்கைகள் ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டன வல்ல, ஒன்றை யொன்று தழுவிபுள்ளன (not contradictory but

supplemental) இரண்டும் சேர்ந்ததே முழுவுண்மை. இஃதே போல் அல்வாசிரியர் (Theism, Pantheism and Creationism, Personal God and Impersonal God) அதாவது கடவுள், இயற்கைக் கடவுள், படைப்புக் கடவுள், சகுணக் கடவுள், நிற்குணக் கடவுள் என்பன போன்ற ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்ட கொள்கைகள் இந்துக்கள் சமயத்திலிருப்பதால் அச் சமயம் பொய்யென்று வாய் கூசாமல் சொல்லுகிறார். என்னே இவர் மதியின்மை ! ஒன்றற்கொன்று பற்றிய உறவைக் கொண்டல்லவோ இக் கொள்கைகளெல்லாம் மாறு பட்டனபோல் காணப் படுகின்றன. (apparent contradictions involved necessarily in describing the Infinite Absolute in terms of finite relationships) இயற்கைக்கு நிமித்தக் காரணமாகவுள்ள கடவுளை இயற்கை யென்றே கொள்வதில் என்ன இழுக்கு இருக்கின்றது ? ஷேக்ஸ்பியர் மகா கவியைப் படித்தறிவதென்றால் அவர் முகத்தையும் உறுப்புக்களையும் படித்தறிவதோ ? அவரியற்றிய இயற்கையைப் படித்தறிவதோ ? அவர் இயற்றிய இயற்கையைப் படித்தவர்கள் அவரைப் படித்ததாகத் தானே கூறுகின்றனர் ? ஆகவே “ உலகெலா மாகி வேராய் உடனுமாய் ஒளியாய் ” என்ற வாக்கில் அடங்கியுள்ள வியாபகன் (pantheism), அதீதன் (transcendence), அந்தர்யாமி (immanence) என்ற கொள்கைகள் தம்முள் மாறுபட்டன வல்லவே ? இவைகளில் ஒன்றைமட்டும் கொள்வது மதியின்மையா ? அன்றி மூன்றையும் ஒருங்கே கொள்வது மதியின்மையா ? இத்தகைய ஆசிரியன்மார் பிரசாரத்தை மெய்யென்று நம்பி நமது கொள்கைகளைப் புறங்கூறுவோர் எத்தனை பேர் ? உண்மை உணராமல் ஏமாற்ற மடைவோர், புறச்சமயம் புகுவோர் ஒவ்வொரண்டுக்கு எத்தனை ஆயிரம் ? போதின்மையால் ஏனையவற்றை விரிவஞ்சி விளக்காது விடுத்தலை நீங்கள் பொறுப்பீர்கள்.

(தொடரும்)

கருமை.

(திரு-கபசம் எழுதியது)

எ-ம் சிலம்பு ௬௬௪-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

சாவா மருந்துண்டு ஓவாவின்ப நுகர வெண்ணிய தேவர்கள், பாற்கடல் கடையப் பாம்பை நாணாகப் பூட்டினர். கயிற்றை வளைத்துக் கட்டுவதுபோல் பாம்பையும் ஒரு திண்ணிய பொருளைச் சுற்றிப் பூட்டலாமென்ற கருத்தால் மாத்திரமிப் புராண மெழுந்ததன்று. உலகவிற்பங்களை யிடைவிடாது மென்மேலும் விழைகின்றவர், நச்சரவுடன் பயிலும் பேதை மாக்களை யொத்தவரென்பதற் கிதைவிட வேறு சான்று தேட வேண்டியதில்லை கருத்தைப் புலன்கள் செல்லும் வழியிற் செலுத்தி வாழ்க்கை நடாத்துவோர் நாளாவட்டத்தில் உயிருணர்ச்சியற்று இருனால் விழுங்கப்படுவரென்பதை யுயிரறிவுள்ளோர் மறுத்துரையார். மண்ணிலும் பெண்ணிலு மாழ்தல் நஞ்சு போலுயிரைக் கொல்லும். ஐம்புல நுகர்ச்சி பெறுதலைத் தவிர்ந்தும் பிறிதொரு பயன் மக்கட் பிறவிக்கில்லை யென்று கூறும் உலோகாயதக் கொள்கையை யொத்த வொரு நினைவால் தேவர்கள் தூண்டப்பெற்றுப் பாற்கடல் கடையு முயற்சிப லீடு பட்டனரென்று கூறுதல் தகுதியோ வன்றோ வென்பதை நேயர்கள் முடித்துக்கொள்க. திருவாசகங் கூறிய பெரியார்க்கு உலோகாயதக் கொள்கையின் பயன் பாம்பின் கடுவேபோல் தோன்றிற்று.

‘உலோகாயதன் எனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபேதத்த கடுவிட மெய்தி’

(போற்றித் திருவவகல்).

போகத்திலமுந்தி இருள் வாய்ப்பட்டுத் தவிக்கு முயிர்களின் நிலைக்கிரங்கி,

“பாலுண்குழவி பசங்குடர் பொருதென
நோயுண்மருந்து தாயுண்டாங்கு”

(சிதம்பர மும்மணிக் கோவை)

இறைவன் ஆன்மாக்களின் வினைப்பயனையுண்ணுதலே, பாற்கடல் கடைந்த ஞான்று பாம்புமிழ்ந்த நஞ்சைச் சிவனார் விழுங்கியதாகும். முக்கணனார் கழுத்திற் கருமை தோன்றிய தன் கருத்திதனாலறியப்படும்.

பாற்கடல் கடையப் பாம்பை நாணுகப் பூட்டியதற்கு வேறு காரணமுமுண்டு போலும். பாம்பே போகத்திற்கோ, ரறிகுறியாகு மென்பதற்குச் சான்றுண்டு. சிலப்பதிகாரம் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில், புகார் நகரத்தின் பெருமை சாற்றப் புகுந்த இளங்கோவடிகள்.

நாக நீணகரொடு நாகநாடதனொடு

போக நீள் புகழ் மன்னும் புகார் நகரது தன்னின்,

என்றார். “சுவர்க்கம் பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகழும் போகமும் நிலைபெற்ற அப்புகாரென்னு நகரின்கண்” என்பது இதற்கு அடியார்க்கு நல்லார் கூறுமுறை. நாகநாடு=பவணம்=நாகலோகம். “சுவர்க்கத்திலும் நாகலோகம் போகத்திற் சிறந்ததென்பது சைன நூற்றுணிபு” என்றொரு குறிப்பு மிதற் கிருக்கிறது.

சைன நூலோர்க்கேயன்றிப் பிறர்க்கு மித்தகைய நினைவுண்டென்பது காட்டுதும். துரியோதனன் வீமனுக்கு நஞ்சூட்டியாற்றி வெறிந்தகாலை யவன் நீரிலாழ்ந்து நாகலோகமடைந்தானென்றும், அங்குள்ள பாம்புகளவனைக் கடித்த போது, முன்னுண்ட நஞ்சினுரத்தாற் பாம்புகளின் விடமவனைச் சற்றுந் துன்புறச் செய்யவில்லை பென்றும், இது கண்டு வியப்பெய்திய வரவங்கள் தங்களரசன் முன்னவனைக் கொணர, வாசுகியெனு மவ்வரசன் வீமனுக்கமுதாட்டி யளிசெய்தானென்றும் பாரதம் பகர்கின்றது.

வாசுகி தனக்கிவன் வரவு ணர்த்தலு

மாசுகன் மதலையென் றறிந்து மற்றவன்

றேசறு பெறற்குடந் தெரிந்து பத்தினு

லேசறு மமுதெலா யினிதி னூட்டினுன்.

‘வில்லிபாரதம் - ஆதிபர்வம் 15.

பாற்கடல் கடைந்தபோது மத்தாக நின்ற மலையைச்சுற்றி நாணாகப் பூட்டப்பட்ட வாசுகி பாம்புலக மன்ன னென்பதோடு அவனிடங் குடங்குடமா யமிர்தமிருந்த தென்பது மீண்டறியக் கிடக்கின்றது. இவ்வமிர்தம் உடலுரத்தைக் கொடுக்குந் தன் மையதென்றுஞ் சொல்லியுளது. வீமன் பல்லாயிர யானைகளின் வலிபெற்று வையகத்திற்குத் திரும்பினன். இங்ஙனம் கடுவு மிழ்ந்த வாசுகிபால், போகந்தருமமிர்தம் வந்து கூடிற்று. இஃ தன்றிப் புராணங்களிலெல்லாம் வையகத்து மக்கள் நாக கண் னிகைகளை மணந்து நலம் பெற்ற செய்தி சொல்லப்படுகின்றது. புராணத்துக்கு வெளியே, பத்துப்பாட்டு னொன்றாகிய பெரும் பாணற்றுப்படையுரையில், “நாகபட்டினத்துச்சோழன் பிலத் துவாரத்தால் நாகலோகத்தே சென்று நாக கன்னிகையைப் புணர்ந்த காஸ்த்து, அவள் யான் பெற்ற புதல்வனை என் செய் வேனென்ற பெரழுது, தொண்டையை அடையாளமாகக் காட்டி, கடலிலேவிட அவன் வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசு வுரிமையை எய்துவித்து நாடாட்சி கொடுப்பலென்று அவன் கூற, அவளும் புதல்வனை அங்ஙனம் வரவிடத் திரைதருதலின், திரையென்று பெயர் பெற்ற கதை கூறினார்” என்ற ஒரு வர ளாறு காணப்படுகிறது.

‘அல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்கோற்
பல்வேற் றிரையற் படர்குவி ராயின்’

(பெரும்பாணற்றுப்படை. 36—37)

என வரும்படிசுருக்குரை காணுங்கால் நச்சினூர்க்கினியர் மேற் குறித்த கதையைக் கூறுகின்றார். பாம்பு போகத்திற் கறிகுறியா மென்பதற்கிவை சான்றாகும்.

இனி அரவே கருமையின் பாற்படுமென்பதை விளக்குதும். பாம்புகள் பொதுவாகப் பொந்துகளிலுங் குழிகளிலு மறைந்து வாழும் விலங்குகளாவதாலும், பெரும்பாலு மிரவில் வெளிவந் திரைதேடி யோடித் திரிவதாலும், உயிர்குடிக்கும் நஞ்சையுள் வைத்திருப்பதாலும், பார்ப்பதற்கும் நினைப்பதற்கும் வெறுப்பை யு மச்சத்தையும் விளைப்பதாலும், இவை இருளை யொட்டியவை

யென்று சொல்வது பொருந்தும். புராணத்தின்படி பாம்புகள் கீழலகத்தில் வாழ்வனவாம். மேலுலகம், வையகம், கீழலகமென்றுலகக்களை மூன்றாக வகுத்து, இவற்றில் முறையே, தேவர், மக்கள், நரகரென்ற வுயர்திணைப்பகுதியுயிர்கள் வதிகின்றன வென்று நவில்வது இலக்கணமரபு. நரகர் என்ற மொழிக்கும் நாகர் என்ற சொல்லுக்கு மெழுத்து வடிவத்திலும் பொருளிலு மொற்றுமை மிகுதி யென்பதற்றுணரத்தக்கது. நரகர் வேறு, நாகர் வேறென்று கொள்வோமாயினும், இருவருங் கீழலகத்தினரே யென்பதை மறுக்கவியலாது. மேலுலக மொளி நிறைந்தது; கீழலக மிருள் செறிந்ததென்றறைய எவருந் தடைசெய்யார். ஒளியளிக்கு ஞாயிறுந்திங்களு மீனினங்களும் விண்ணில் விளங்குகின்றமையால் மேலுலக மொளிக் குறைவிடமாகும். இதனால், நிலத்தின், கீழிருக்குமோருலக மிருள் நிறைந்ததாயிருக்கு மென்பது சொல்லாமலே பெறப்படும். மேலே புராணத்திலிருந்தும் பிறவற்றிலிருந்துங் கூறியவற்றுள் நீரின் வழியாகவும் பிலத்துவாரவழியாகவும் மக்கள் நாகலோகத்தை யடைந்தன ரென்று சொல்லப்படுவதால் கீழலகமே நாகலோகமென்று கருதப்பட்ட தென்பதற் கையமின்று. இக்கருத்தேபற்றி யிந்நானிலம் ஆதிசேடன் எனும் பாம்பால் தாங்கப்படுகிறதென்ற கொள்கை யெழுந்ததுபோலும். நரகமென்றவோரிடம் பூமிக்குக் கீழிருப்பதாகக் கூறப்படுவதை இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்திலாராய்ந்தோம். அது கருமையின் பாற்படுவதுபோல் நாகலோகமும் படுமென்பதோடு இதை விடுக்குதும்.

பாம்பால் தேவர்களுக்கு விளைந்த தீங்கைப்பற்றிப் பேசிய பின், கிறித்தவநூலாகிய விவிலியத்திற் பாம்பைப்பற்றிக் கூறியிருக்குமொன்று நினைவிற்கு வருகிறது. உலகந்தோன்றிய பின் கடவுளொருமகனையு மவனுக்குத் துணையாக வொரு மகனையும் படைத்து, மிகவெழில் வாய்ந்த தோட்ட மொன்றிலிருவரையும் வைத்து, அத்தோட்டத்திலுள்ள கனிதரு மரங்கள் பலவற்று ளொன்றன் பழத்தை மாத்திர முண்ணுதிருக்கக் கட்டளையிட்டனர். முதன் மகனு மகளுமிக் கட்டளை கடவாது சிலகாலம் வாழ்ந்தபின்னர், இவர்களை நன்னெறியினின்றும் விலக்கித் தீ

நெறியிற் செலுத்தவேண்டுமென்று நன்மைக்குப் பகைவனாகிய சாத்தான் (Satan) நினைந்தான். தன் கருத்தை முற்றுவிக்கும் பொருட்டிவன் பாம்புருவங்கொண்டு தோட்டத்திலிருந்த மகள் முன் தோன்றி, “கடவுளால் விலக்கப்பட்ட கனியை நீ உண்ணுவையாயின் நல்லறிவு பெற்றுக் கடவுள் போலாவாய்” என்று நயம் பெறிய உரைபகர, நஞ்சு தலைக்கேறிபவர்போல் மயக்க முற்ற வப்பெண், கனிபைத் தானுண்டதோடமையாது தன் கணவனுக்கு மூட்டினாள். இவ்வகையில் முதலிலுலகிற் றீமை பிறந்த தென்று விவிலியம் விளம்புகிறது. இதுவும் புராண முறைபைத் தழுவி வரலாற்றென்பது வெளிப்படை.

இது கொண்டு கிறித்தவ நூல்களிலெல்லாம் பாம்பென்பது தீமைக்கோரடையாளமாக நிற்கின்றது. பாம்பின் நஞ்சு உதிரத்திலுறி யுடலிலேறுவதுபோல் தீய நினைவுகளு முயிரைப்பற்றியதைக் கறைப்படுத்து மென்ற வுண்மையை மேற்காட்டிய வரலாற்றிற் காணலாம். கடுவாலறிவு மயங்கும், தீமைபாலுயிர் மயங்கும். மயக்கந்தருவதாகிய நஞ்சை யொளித்து வைத்திருக்கும் பாம்பை உயிரினொளியை மழுங்கச்செய்யுந் தீமைக் கடையாளமாகக்கொண்டதிலோ ரியைபுண்டென்று தெரிகிறது. முதன்மகளினுள் த்திலுள்ள ஒளியை யவித்தமை பற்றிப் பாம்பை இருளின்பாற்படுத்திவது மேனாட்டு வழக்கம். இக்கருத்து நமது நாட்டிலுமுண்டு.

வாசுகி நஞ்சைக் கக்கிய பின் தேவர்கள் மறுபடியும் பாற்கடலைக்கடந்து, அமிர்தமெடுத்து, அதை யவுணர்கட்களியாது தாமே யுண்ணலாயினர். இதையறிந்த வரக்க ரிருவர் தேவருருக்கொண்ட மிர்தத்தை வாங்கிபுண்ணுந்தருவாயில், ஞாயிறுந்திங்களு மிச்செய்திபை, அகப்பை பற்றியமிர்தத்தைப் பங்கிட்ட திருமாலுக்குரைப்ப, அவராகக் ரிருவரையும் புடைத்தனர். ஆயினு மமிர்தமவர்களுடலிற் புகுந்ததன் பயனாக அவர்கள் மாண்டிலர். ஞாயிறுந்திங்களுந் தமக்கிழைத்த பெருந்திங்கை நினைந்து தணிபாச் சினங்கொண்ட வரக்கரிருவரு மிராகுகேதெனும் பாம்புகளாக மாறி வானிலெழுந்து, தம்மைக் காட்டிக்கொடுத்த பகலொளியையு மிரவொளியையும் பிடித்து விழுங்குந்தொழிலி

லிற்றகினர். வெங்கதிருந் தண்மதியும் வடுப்படுதலை (கிரகணம்) விளக்கு மிச்செய்தியை நம்புகின்றவர் இன்னு முளர். ஈண்டு அவுணரே யரவங்களாக மாறி ஒளிக்கு முரண்பட்டு நிற்சுன்றனர். அவுணரோடு அரவுங் கருமையைச் சார்ந்து தோன்றுதல் காண்க.

(தொடரும்)

புறநானூறும் பழந்தமிழ் நாடும்

[இளவழகனார்]

நூல்வரலாறு:

நம் தமிழ் மக்கள் செய்த அருந்தவப் பேற்றால், அரிய சில பழந்தமிழ் நூல்கள் பண்டைக் காலத்தில் தோன்றி, இப்போதும் நின்று நமது தமிழகத்தில் உலவுகின்றன. அவற்றைக் காணுந்தொறும், ஆராயுந்தொறும், ஆராய்ந்து அரும் பேருண்மைகளை உணருந்தொறும், அவ்வுணர்ச்சியை இடையிடையே உன்னுந்தொறும் பேருணர்ச்சியும் பெருவியப்பும் பேரின்பமும் ஒருங்கே தோன்றுகின்றன. பண்டைக்காலமென்று இங்கே கூறப்படுவது தமிழகத்திற் பண்டு நிகழ்ந்த சங்க காலத்தையேயாம்; இச்சங்க காலம் என்பது, தலைச்சங்கம் எழுந்த நாள் தொட்டுக் கடைச்சங்கம் இற்ற நாள் ஈறாக முச்சங்கங்கள் நடைபெற்ற தனித்தமிழ்க் காலமாகும். தலைச்சங்க காலத்துக்கு முன் நம் தமிழகம் எவ்வாறிருந்த தென்பதை அறிந்து கொள்ளுதற்கு நமக்குச் சான்றுகள் கிடையா. தலைச்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என இம்முச்சங்கங்களும் நிகழ்ந்த மொத்தக்காலம் கி. மு. முப்பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுவு துவங்கிக் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுவுகாறுஞ் சென்ற நாலாயிரம் ஆண்டுகளாகும்; சங்க காலமான இந்நாலாயிரம் ஆண்டுகளே தமிழகத்தில் தமிழுக்கு ஆக்கமான நற்காலமாய் விளங்கா நின்றது. அதன் பின் ஒரு முந்நூறு ஆண்டுகள் புத்த காலமாகவும், அதற்கடுத்த முந்நூறு

ஆண்டுகள் சமணகாலமாகவும், பின் அறுநூறு ஆண்டுகள் சைவ வைணவ காலமாகவும், நானூறு ஆண்டுகள் பார்ப்பன காலமாகவும், கடைசி இருநூறு ஆண்டுகள், ஆங்கிலகாலமாகவும் காலம் மாறி விட்டது. சங்க காலத்தை அடுத்து நிகழ்ந்த புத்த காலம் முதல் இந்நாளளவில் நம் கண்ணெதிரிற் காணப்படும் ஆங்கில காலம் ஈறாக ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அடுத்தடுத்து வந்த காலங்களிலெல்லாம் நம் அருமைச் செந்தமிழ்ணங்கு மாறி மாறிப் பட்ட அரும்பாடு மிகவும் அஞ்சத்தக்கதாகவே இருக்கின்றது. சங்க காலத்தில் அருமை பெருமையாய்ப் பாராட்டப்பட்ட நம் ஆருயிர்த் தமிழ்த்தாய் இக்காலங்களில், நினைத்தாலும் நெஞ்சம் தீராகும் வகையாய், எண்ணினாலும் எண்ணம் ஏங்கியழியும்படி பாய்ச்சீர் மாறுபட்டு நிலைகுலைவகாயிற்று; இவ்வளவிற்கும் இது நம் செந்தமிழ் மக்கட்குள்ள கவலைபின்மையேயாகும்.

நம் அருமைத் தமிழ்மொழியின் உண்மையியல்பையையும், பெருமையையும், அதன் கொள்கை நுட்பங்களையும் வாழ்வையும் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், மேற் காட்டிய ஆங்கில காலம், பார்ப்பன காலம், சைவ வைணவகாலம், சமணகாலம், புத்தகாலம் என்னும் ஏணிப்படிகளைக் கடந்து, மீதேறிச் சங்க காலம் என்னும் அரண்மனை மேடையுள் நுழைதல் வேண்டும். அங்குச்சென்றால் மட்டுமே நம் சீரிய செந்தமிழ்நனையின் திருவொலக்கத்தைக் காணப்பெறலாம். பளபளவென்று பளிங்கு போல் நிழலாடி மின்னும் சங்கப்புலவர்களின் உள்ளமென்னும் மணியிருக்கையின் மீது, ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியம் என்னும் பொன் நாணில் எண்ண எண்ண இன்பவூற்றெடுக்கும் 'பத்துப்பாட்டு' 'எட்டுத்தொகை' 'பதினென் கீழ்க்கணக்குகளின்' செந்தமிழ்ப்பாட்டுகள் என்னும் முத்தும் பவளமும் சங்குமான ஒளி மணிகள் கோத்தெடுக்கப்பட்ட மணிமாலையணிகளை அணிந்து அமர்ந்து, மங்கைப்பருவ மெய்திய மங்கல வாழ்வுடன் அங்கு அரசிளங்குமரியாய் நம் தனிப் பெருந் தமிழ்த் தேவி வீற்றிருப்பாள். அங்குச் சென்று பார்க்குந் தவத்திரு உடையாரே அத்தமிழ்த் தேவியின் அருட்டிருவுடையராவர். சங்க காலத்துக்கு முன்னெல்லாம் நம் தமிழ்ச்செல்வி பேதைப்

பருவமுடையவளாயிருந்திருக்கின்றனர். சங்க காலத்தில் அவர்கள் கவின் மிக்க மங்கைப்பருவ மெய்தி மங்கல வாழ்வுடன் நாலாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். இன்னும் அவர் இளமையுடையவளாகவே இருக்கின்றாளென்றாலும், கடந்த ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகளாகத் தன் தமிழ் மக்கள் ஊக்கங்குறைந்தமையை எண்ணி, அவர்கட்கு அவ் ஊக்கச்சுடர் உண்டாகும் காலத்தை எதிர்பார்த்துத் தனது மங்கல வாழ்வை துறந்திருக்கின்றாளென்றே கூறல் வேண்டும்.

ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால், எல்லையில்லாத தனிப் பேரழகு வாய்ந்த தன் இளமைப்பருவத்தில் அவ்வழகையையும் இளமையையும் ஒரு பொருட்படுத்தாமல் வெறுத்து, அனைவரும் கண்டு நெஞ்சருகுமாறு துறவு பூண்ட மாதவி மகள் மணிமேகலை அங்ஙனம் துறவு பூண்ட காலம் சங்ககாலம் இறுதியுற்ற காலமே யாகுமென்பது நன்கு விளங்கும். அழகு மிக்க மணிமேகலை இளமையில் துறவு பூண்டதைக் கண்டே, தாவா அழகு மிக்க நம் தனிப்பெருந்தமிழ் மங்கையும் அவருக்குத் துணையாக அவளுடன் துறவு பூண்டனர் போலும். எனவே நம் தமிழ் மகள் துறவு பூண்டு சங்ககாலம் இறுதியுற்றமைக்கு ஏது, மணிமேகலையின் துறவுக்கு ஏதுவாக அஞ்ஞான்று நம் தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த கண்ணகியின் கற்பு நிகழ்ச்சியேயாம் என்பது இனிது பெறப்படும். ஆ! நம் பண்டைத் தமிழ் வீரப் பெண்டெய்வமாகிய கண்ணகித்தாயின் கற்புச்சீற்றமே, அச்சீற்றத்தின் துண்பேராற்றலே, கடந்த ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ப்பெருந் தேவி கொடும்பெருந்துறவு பூண்டமைக்கும் தமிழ்ப்பெருநாடு சீரற்றமேகை உற்றமைக்கும் உரிய ஏதுவாகும் என்பது மெய்யே போலும்! மெய்யே போலும்!! எனவே பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் சிறிது நினைவு மாறிச் செய்த தவறிய செயலால், நம் அருமந்ததனித்தமிழ்நாடு கற்புத்தெய்வமான கண்ணகி நல்லாளின் கடுஞ் சீற்றத்துக்கும் இளந்திரு வாய்ந்த பேரழகுச் செல்வியான தனித்தமிழ்த்தாயின் கொடுந்துறவுக்கும் உள்ளாகி, இடைக்காலங்களிற்பட்ட அல்லல் அம்மம்ம போதும்! போதும்!! கண்ணகித்தாயின் சீற்ற துண்

ஊற்றல் சிறிது தணிவுற்றதோ என்னவோ தெரிய வில்லை; தனித்தமிழ்த்தேவியின் துறவுள்ளமுஞ் சிறிதுமாறி மங்கலத் தனி வாழ்வில் நுழைவுற்றது போலும்! பழையசங்ககாலத்தின் விளக்கம் சில ஆண்டுகளாக இப்போது விளக்கமுற்று வரக்காண்கின்றோம்; அது மெய்யேயாயின் -அஃதொரு நற்குறியென்றே கருதி நாம்நல்வரவேற்று முனைப்புடன் கடமையாற்றுவோமாக!

இனிச் சங்ககாலமெனப்படும் பழைய நாலாயிரம் ஆண்டுகளில் தலைச்சங்கம் நிகழ்ந்த முதற்காலத்திலும் இடைச்சங்கம் நிகழ்ந்த இடைக்காலத்திலும் கடைச்சங்கம் நிகழ்ந்த இறுதிக் காலத்திலும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் முதலாகச் சிறந்த நல்விசைப்புலவர் பலர் தோன்றி, அரிப நூல்கள் பலவும் பாட்டுகள் பலவும் இயற்றியிருக்கின்றனர். அவற்றுள் தலைச்சங்க இடைச்சங்ககாலங்களில் எழுந்த அளவிறந்த நூல்களுள் பாட்டுக்களுள் இலக்கணநூல் தொல்காப்பியமும் ஏனைச் சில தனிப்பாட்டுகளும் நீங்கலாக ஏனையவெல்லாம் நம்கண்ணுக்குக் காணாமல் மறைந்து போயின. அதுமட்டுமன்றி, இறுதியாய்த் தோன்றிய கடைச்சங்க காலத்துநூல்களுள்ளும் இப்போது நமக்குக் காணப்படாதன பல. ஆனால் கடைச் சங்ககாலத்தார் தங்காலத்தெழுந்த நூல்களையும் பாட்டுகளையும் தொழில், அளவு, பாட்டு, பொருள் என்பனவாக ஒவ்வோரியைப் பற்றிச் சிலபிரிவுகளாகத் தொகைப்படுத்திப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும்பெயர்களால் வழங்குவாராயினர்; அவற்றுட் பத்துப்பாட்டு என்பன:

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து”

என்னும் வெண்பாவால், திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநாற்றுப்படை, சிறுபாணற்றுப்படை, பெரும்பாணற்றுப்படை முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் என்னும் பத்துப்பாட்டுகளாகும் என்பது தெரிகின்றது.

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைக்குறுநூ
 ரொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
 கற்றறிந்தார் சொல்லுவ் கவியோ டகம்புறமென்
 றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை”

என்னும் மற்றொறு வெண்பர்வால் எட்டுத்தொகையாவன: நற்
 றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறு நூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல்,
 கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பனவா மென்பது
 பெறப்படும். இங்ஙனமே பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன.
 நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்றாநாற்பது, இனியவை
 நாற்பது, கார்நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணையம்பது,
 திணைமொழியைம்பது, ஐந்திணையெழுபது, திணைமாலைநூற்
 றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழ
 மொழி, சிறுபஞ்ச மூலம், இன்னிலை, முதுமொழிக்காஞ்சி,
 ஏலாதி என்பனவா மென்பது,

“நாலடி நான்மணி நானூற்பு தைந்திணைமுப்
 பால்கடுகக் கோவை பழமொழி மாமூலம்
 இன்னிலைசொற் காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
 கைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு”

என்னும் வெண்பாவால் தெளியப்படும். இம்மூவகைப் பிரிவு
 களுள் எட்டுத்தொகையெனத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் நூல்க
 களுள் ஒன்றுதானும் ஓராசிரியரால் செய்யப்பட்டதாய்க் காணப்
 படவில்லை; ஒவ்வொன்றும் பண்டை நல்லிசைப்புலவர் பலரால்
 செய்யப்பட்ட பாட்டுகளின் தொகுதியாய் விளங்குகின்றன.
 இங்ஙனமாகக் கடைச்சங்கத்துப் புலவன்மார் அரிய பழம்பாட்டு
 களைத் தொகைப்படுத்து வைத்திராராயின், இச்சில நூல்களையும்
 நாம் இக்காலத்தில் காணப்பெறாமல் அலமந்துபோயிருப்போம்;

இனி இங்குக்காட்டப்பட்ட இச்சங்கநூல்கள் எல்லாமும்
 பழந்தமிழ்நாட்டின் உண்மைகளை நன்குதெரிவிப்பனவேயாகும்;
 ஆயினும் இந்நூல்கள் அகமெனவும் புறமெனவும் பகுத்துணரப்
 படும் பண்டைப் பொருளிலக்கணத்தின் வழியவாய் இயற்றப்
 பட்டிருத்தலின், நாட்டினியல்புகளை விரித்துரை செய்வனவான

புறப்பொருளிலக்கணத்தைப் பற்றி யெழுந்த நூல்களே, பழந்தமிழ் நாட்டின் உண்மைகளை நன்கு தெரிந்துகொள்வதற்குப் பெரிதும் பயன்படுவனவாம். எனவே இச்சங்க நூல்களில் அங்ஙனம் புறப்பொருள்வழிப் பற்றி யெழுந்த சிலவற்றுள்ளும் புறநானூறு' என்னும் நூலே தலையானதாகும். இந்நூல் 'புற' மெனவும் 'புறப்பாட்' டெனவுமே வழங்குதலு முண்டு. 'பதிற்றுப்பத்து' என்னும் வேறொரு தொகை நூலும் இவ்வாறே புறப்பொருளிலக்கணம் பற்றி யெழுந்த நாட்டினியல்பை நன்கு புலப்படுத்துவதேயாயினும், அது சேர அரசர் பதினமரைப் பற்றிமட்டும் பாடுதலுடைமையின், சேர சோழபாண்டிய ரென்னும் மூவகையரசர்களையும், அம்மூவகைகாட்டுப்பெருமக்களையும் நிரம்பவும் பாடுதலுடைய புறநானூற்றைப்போல் ஈண்டுப் பெரிதும் பயன்படுவதாகாது; 'பத்துப்பாட்' டிற் 'பொருநராற்றுப்படை' முதலான சிலபாட்டுகள், சோழ பாண்டிய அரசர்களை ம் ஏனைச்சிலரையுமே பாடா நின்றன; ஏனை நூல்களிலுஞ் சில இவற்றையொப்பனவேயாகும். எஞ்சிய தொகை நூல்களெல்லாம் பொதுவாகப் பொருளிலக்கணத்தின் இயல்புகளைப் பெயர்கூறாமல் ஒதி விளக்கிச் செல்வனவாயிருக்கின்றன. ஆனால் 'புறநானூறு' ரேவெனின், சங்ககாலத்திலிருந்த சேர சோழ பாண்டியர்களான முடியுடையரசர்களில் எத்தனையோ பலரையும் அங்ஙனமே சிற்றரசர், குறுநிலமன்னர், வள்ளல்கள், புலவர்கள், அமைச்சர், சேனைத்தலைவர், வீரர் முதலானவர்களிற் பலரையும் பெயர்விளங்கக் குறித்தோதி அவர்களுடைய வரலாற்றுண்மைகளை உள்ளவாறே விளக்குதலோடு, அவர்களிற் பலரை முன்னிப்பிட்டுத்தியோதும் பாட்டுக்களையும் மிகுதியாக உடையயிருக்கின்றது.

மேலும் இந்நூலில் இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அதாவது தலைச்சங்ககாலத்திற் பாடப்பட்ட அரிய பழம்பாட்டுகளுந் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூற் கடவுள் பழத்துப்பாட்டை அடுத்து, 'மண்டிணிந்த நிலனும்' என்னும் ரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாட்டு முதலிற் காணப்படுகின்றது. அது சேரமான் பெருஞ் சோற்றுதியஞ் சேராலதனை முன்னிலைப்ப

டுத்துப் பாடிய அருந்தமிழ்ப்பாட்டாகும். சேரமான் உதியஞ் சேரலாதன் என்னுஞ் சேரமன்னன் பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதன் எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டதன் வரலாறு, அவன் 'பாண்டவர்' ஐவர்க்கும், 'கௌரவர்' நூற்றுவர்க்குமிடையே பண்டு நிகழ்ந்த பாரதப்போரில் அவ்விருதிறத்தார் படைகட்கும் அப்போர் நிகழ்ந்த பதினெட்டுநாட்களிலும் பெருஞ்சோறு வழங்கி னமையேயாகுமென்பது.

“அவங்குளைப் புரவி ஐவரொடு சினைஇ
நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
ஈரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்
பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்” *

என்று அம்மண்டிணரிந்த நிலனும்' என்னும் புறப்பாட்டி-
லேயே முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் இதனை நன்கெடுத்துக்காட்டு
மாற்றால் இனிது புலனாகின்றது. உதியஞ் சேரல் பாரதப்
போரிற் பெருஞ்சோறு படைத்த இம்மெய் வரலாறு,

“உதியஞ் சேரல் பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை” †
என மாமுலரொலும்,

“ஓரைவரீரைம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றது தானளித்த
சேரன் பொறையன் மலையன் நிறம்பாடிக்
கார்செய் குழலாட வாடாமோ ஆசல்” ‡

என்று இளங்கோவடிகளாலுங் கூறப்படும் ஏனைப் பழந்
தமிழ் நூற்சான்றுகளானும் உறுதியாய்த் துணியப்படுகின்றது;
ஆதலால் அங்ஙனம் பெருஞ்சோறு கொடுத்த சேரமான் உதி-
யஞ் சேரலாதனும் அவனை முன்னிலைப்படுத்துப் பாடிய நல்லி-
சைப்புலவர் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும் இந்நாட்டிற் பண்டு
பாரதப்போர் நிகழ்ந்த காலத்தில் இருந்திருக்கின்ற ரென்பது
இனிது தெளியப்படுகின்றது.

* புறம், உ. † அகம், உருக ‡ சிலப், வாழ்த்துக், 'ஓரைவர்'

இனி இப்பாரதப்போர் நிகழ்ந்தகாலம் இன்னகால மெனத் துணிதலில் இக்காலத்து வரலாற்று நூலாசிரியன்மார் பலரும் பலவாறு கூறநிற்பர். 'தத்தர்' என்னும் ஆசிரியரொருவர் பாரதப் போர்கி.மு. ௧௨௫௦-ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்ததெனக் கட்டுரைப்பர்; 'வேலந்தைக் கோபால ஐயர்' என்பார் ஒருவர் அற்றன்று அது கி. மு. ௧௧௬௬-ம் ஆண்டிலேயே நிகழ்ந்ததாகுமென நிறுத்துக் கூறுவார்; வேறு சிலர் கி. மு. ஆயிரத்திறரூன் அது நிகழா நின்றதெனப் பிடித்துப் பேசுவர். ஆனால் இன்றோர்ன்ன வற்றையெல்லாம் பெரிதாராய்ந்து அக்கால அளவையைச் சில உண்மைச் சான்றுகளாற் றுணிந்த அறிஞர் வைத்தியர் M. A.; L L B; என்பவர் அப்பாரதப்போர் நிகழ்ந்தது கி. மு. மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னராம் என்று மெய்ம்மை நிறுவிப் 'பாரதப்போரின்' காலம் * என்னும் ஒரு கட்டுரையில் நடுவு உரையா நின்றார். இறையனாரகப் பொருளின் முதல் நூற்பா உரையில் முச்சங்கவரலாறு உரைக்குமிடத்தில் இப்பாரத காலத்து நல்லிசைப் புலவரான முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் தலைச் சங்க காலத்திலிருந்தாரென்று கூறப்பட்டிருத்தலாலும் அவ்வுரையிலேயே ஆண்டெடுத்துக் காட்டப்பட்ட சங்கப்புலவர்களின் தொகைப்படி கணக்கெண்ணுங்கால், பண்டு நடைபெற்ற தலைச் சங்ககாலம் அறிஞர் 'வைத்தியர்' என்பவர் ஆராய்ந்து காட்டிய பாரத காலக்கணக்குக்கு ஒத்து நின்றலாலும் அவர் கூட்டும் பாரதப் போரின் காலக்கணக்குப் பண்டைத்தமிழ்நூற்சான்றுகளோடும் ஒத்து உண்மையேயாய் முடிதல் நன்குணரப்படுகின்றது. ஆகவே இவ்வாற்றாற், பாரத காலத்துச் சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதனை முன்னிலைப்படுத்துப் பாடிய அவன் காலத்துப் புலவரான முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரென்பவர் தலைச் சங்க காலத்திலிருந்தாராதலும், எனவே புறநானூற்றின் முகப்பிற் காணப்படும் 'மண்டிணிந்த நிலனும்' என்னும் அவரது பாட்டுத் தலைச்சங்க காலத்தெழுந்த பழம்

* 'The Date of the Bharata Fight' in The Students' Brotherhood Quarterly Vol. VII, No. 4, Bombay.

பாட்டாதலும், அவ்வாற்றால் அத்தலைச் சங்க காலத்தெழுந்த மிகப் பழைய பாட்டுகளும் புறநானூற்றில் தொகுக்கப்பட்ட டிருக்கின்றனவெனப் படுங்கோள் உண்மையேயாதலும் இனிது பெறப்படுதல் காண்க.

இன்னும் இத்தென்றமிழ் நாட்டின் தென்பாலிற் பண்டு விரிந்து கிடந்த குமரி நிலப்பரப்பின் கண்ணதான பஃறுளியாறு கடல் கொள்ளப்படுமுன், அவ்வாற்றின் மணலைச்சுட்டி அஞ் ஞான்று அந்நிலப்பரப்பை அரசாண்டு வந்தோனான பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி யென்பானை,

“முந்நீர் விழுவின் நெடியோன்

நன்னீர்ப் ‘பஃறுளி’ மணலினும் பலவே”*

என்று கூறி வாழ்த்திசைக்கும் நெட்டிமையாரது பாட்டும் இப் புறநானூற்றிற் காணப்படுகின்றது. இவர் பாட்டுகள் வேறு சிலவும் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.† இனிக் காரி கிழார், நெடும்பல்லியத்தனார் என்னும் நல்லிசைப்புலவர்கள் வேறிருவரும் இவர் காலத்திலிருந்து அப்பாண்டியன் பல்யாக சாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியையே பாடிய அரிய பாட்டுக் களும் இப்புறநானூற்றிற் காணப்படுகின்றன.‡ ‘பஃறுளியாறு’ கடல்வாய்ப்புக்கது கி. மு. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் னராமென்பது சிறந்த பல மெய்ச்சான்றுகள் கொண்டு இற்றை ஞான்றை வரலாற்று நூலாசிரியர்களால் நன்கு சூணியப்பட்டிருத்தலின்௦ புறநானூற்றின்கண் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ‘நெட்டிமையார்,’ காரிகிழார்,’ ‘நெடும் பல்லியத்தனார்’ என்னும் புலவர் பெருமக்களுடைய அருந்தமிழ்ப்பாட்டுகள் கி. மு. இரண் டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன், அதாவது ஈண்டுச் சங்க கால மெனப்படும் நாலாயிரம் ஆண்டுகளின் முற்பாதிக்கண் எழுந்தன வாதல் இனிது தெளியப்படும்; எனவே இவை கொண்டு ‘புற நானூ’றென்னும் அரிய கடைச் சங்கநூலில், அக்கடைச் சங்க

* புறம். க. † க௨, க௩. ‡ சு; சுச.

௦ மாணிக்கவாசகர் காலம், பக், சஎஅ.

காலத்துக்கு முற்பட்ட மிகப் பழைய பாட்டுகளும் ஒருங்கு தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்னும் உண்மை சிறிதும் ஐயுற வின்றித் துணியப்படு மென்க.

இவ்வாறு இப்புறநானூற்றின்கண் நுவலப்பட்டுள்ள பாட்டுடைத்தலைவர்களும் பாட்டுரை புலவர்களும் ஏனையோரும் சங்க கால நாலாயிரம் ஆண்டுகளில் வேறு வேறு காலத்தவராயிருத்தலுமன்றி, அவரனைவரும் வேறு வேறு சாதியாராயிருத்தலும் நினைவு கூரற்பாலது. பாட்டு கூறும் புலவர்களிற் பெண்பாலாரு முளர். மேலும் இந்நூலிற் காணப்படும் ஒவ்வொரு பாட்டும் அரியதோர் ஆராய்ச்சியுரையாய், இனிய இலக்கியச்சிறப்பும், இலக்கண விளக்கமும், இயல் பொருணுட்பமும், பழைய தமிழ் நய ட்டின் அளவுந் தோற்றமும், அதன் அரசியல்வகையும், மக்கள் வாழ்க்கை முறையும், புலவர்க்கும் புரவலர்க்கு மிடைப்படும் நன்மைக்கு மதிக்கற்பாடும், பழந்தமிழரின் ஒழுக்கப்பேறும், கடவுட்டு காள்கையும், மகளிர் மாண்பும், அரும் பெரும் பழக்க வழக்கங் களும் நன்கெடுத்துரைப்பனவாய்க் காணப்படுகின்றன; அவை யெல்லாம் இனி இதையடுத்துவரும் ஒவ்வொரு கட்டுரையி முறையே பெடுத்து விளக்கமாய் ஆராயப்படும். ஆகை இன்று நங்கண்ணுக்குக் காணப்படுஞ் சங்க நூல்களெல்லா றுள்ளும், ஏனை யெல்லாத்தொகை நூல்களையும்விடப் புறநானூ ளன்னும் இந்நூல் ஒன்று மட்டுமே பழைய சங்க காலமான நாலாயிரம் ஆண்டுகளின் பழந்தமிழ் நாட்டுண்மைகளை நன்கு தெரிந் டுகாள்தந்தகு ஏற்ற கருவியாய் நிற்கின்

புறநானூற்றிற் கண்ட சில் பழைய வழக்குகளும், வரலாறுகளும்

(பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்)

சங்கப் புலவர்களாலே பாடித்தொகுக்கப்பெற்று நமக்கு எய்ப்பினில் வைப்பாகக் கிடைத்திருக்கும் எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றாகிய புறநானூற்றை ஆராயின் எத்தனையோ பல வழக்குகளும் வரலாறுகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுட் சில இங்கே காட்டப்படும்.

காரிகிழார் என்னும் புலவர் முதுகுடுமிப்பெரு வழு என்னும் பழைய பாண்டி வேந்தனை நோக்கி,

“பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே”

அறிவுறுத்ததிலிருந்து, அக்காலத்து வேந்தர்கள் கண்ணு பருமான் திருக்கோயிலை வலம்வரும்பொழுது தம் குரைத் தாழ்ச் செய்வர் என்பது புலனாகின்றது. அரசர் உடக்கலங்களுக்கு நெய்ப்பூசி மயிற்றோகை அணிந்து மாட்டி வைப்பரென்பது, அதியமான் அஞ்சியிட மிருந்து தாண்டைமானுழைத்துது சென்ற ஔவையார் அவன் படைவகக் கொட்டிலைப் பார்த்து.

பால் ௧] புறநானூற்றிற் கண்ட சில பழைய வழக்குகள் ௩௫

“ஒலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
துரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
அறியா தேறிய வெண்ணை”

என வருவதால் அறியலாகும். அரசர்கள் போரில் இறவாது
‘நோயால் இறப்பின் அவர்கள் துறக்கம் புகவேண்டிய அன்னவ
ருடம்பைத் தருப்பையிற் கிடத்தி வாளாற் பிளந்து அடக்கஞ்
‘செய்தல் மரபென்பது ஓளவையார் அதியமாண்ப்பாடிய ‘திண்
பிணி முரசம்’ என்னும் பாட்டில்

“திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி
வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர்”

கானக் கூறப்படுதலால் அறியலாகும். போரிலிறந்த வீரனது
பெயரும் பீடும் எழுதிய நடுகல்லை நிறுவி அதற்கு மயிற் பீலி
சூட்டி, அவ்விடத்துப்புடைவையாலே சிறிய பந்தர் போடுவித்
தலுண்டென்பது, ‘வளரத்தொடினும்’ என்னும் பாட்டிலே

“பெயரே
மடஞ்சான் மஞ்சை யணிமயிர் சூட்டி
இடம் பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்
படஞ்செய் பந்தர்க் கன்மிசையதுவே”

என்று கூறப்படுதலாற் போதரும். இறந்தோனுக்கு அவன்
வினைவி கோமயத்தால் மெழுகிய சிறிய இடத்தில் தருப்பையின்
மீழ் பிண்டம் வைப்பென்பது ‘நோகோயானே’ ‘கதிர் மூக்
காரல்’ என்னும் பாடல்களால் அறியப்படுகின்றது. “அரு
நரையுருமின்” என்பதனால் இடி வெண்ணிற முடைய தென்
னும் கொள்கையும்,

“பொய்யா வெழிலி பெய்விடம் நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேரும்
சிறுநுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்ப”

என்பதனால் எறும்பு முட்டை கொண்டு திட்டையேறின் மழை பெய்யுமென்னும் கொள்கையும், “கடவுளாலத்து” “கள்ளி நீழற் கடவுள்” என்பவற்றால் ஆலமரத்தின் கண்ணும் கள்ளி நிழலும் தெய்வ முறையுமென்னும் கொள்கையும் அந்நாளிலிருந்தமை பெறப்படும்.

“புதல்வர் பூங்கண் முத்தி”

என்பதனால் குழந்தைகளின் கண்களில் முத்தமிடுதலுண்டென்பதும்.

“புதல்வன்.....அழக்கண்டு
மறப்புலியுரைத்து மதியங்காட்டியும்”

என்பதனால் புலிவருகின்றதெனக் கூறி அச்சுறுத்தியும் அம்புலி காட்டியும் குழந்தைகளின் அழகை தீர்ப்பரென்பதும் பெற்றும், குலுற்ற மகளிர் மண்ணினை விரும்பி யுண்ப ரென்பது

“வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது
பகைவ ருண்ணு அருமண் ணிணையே”

என்பதனாலும், குறவர்கள் நன்னாளிலே தினை விதைத்தலும், முற்பட விளைந்த கதிரை நன்னாழிற் கொய்துவந்து புதிதுண்டலும் உடைய ரென்பது

“நன்னாள் வருபத நோக்கிக் குறவர்
உழா அது வித்திய பரூஉக்குரள் சிறுதினை
முந்துவினை யாணர் நாட்புதி துண்மார்”

என்பதனாலும் விளங்கும். இளஞ்சிறார்கள் நீருக்கணித்தாகந் படிந்த மரக்கோட்டிலேறி ஆழமாகிய மடுவிற்பாய்ந்து முழுநீ மணலைக் கொணர்ந்து காட்டி விளையாடுவரென்பது

“நீர்நணிப் படிக்கோ டேறிச் சீர்மிக்க
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
குளித்து மணற்கொண்ட கல்லா விளமை”

என்பதனாற் பெறப்படும். குறவர்கள் கடவுட்குப் பலி து

பால் ௧] புறநாணூற்றிற் கண்ட சில பழைய வழக்குகள் ௩௭

வழிபட்டு மழையை வேண்டும் பொழுது அழைத்தலும் வேண்டாவழி ஒழித்தலுஞ் செய்வரென்பது

“மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்
மாரியான்று மழைமேக் குயர்கெனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயல்கண் மாறிய வுவுகையர்”

என்பதனாற் போதரும்.

“விளைபதச் சீறிட நோக்கி”

என்னும் பாட்டால் புலி இடப்பக்கத்து வீழ்ந்த விலங்கினை உண்ணாதென்னுங் கொள்கையும்,

“போழ்வாய்க் கூகை
சட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப்பயிரும்”

என்பதனால் பேராந்தை செத்தோரை அழைக்கு மென்னுங் கொள்கையும் உடைய ரென்பது பெறப்படும். படைக்கலப் பயிற்சி செய்வோர் முருக்க மரத்தாற் செய்த தூணினை இலக்காக நிறுத்தி அதிற் படக்கலங்களை வழங்கிப் பயில்வரென்பது

“இளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மார்
இகலின ரெறிந்த அகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கம்பம் போல”

என்பதனால் அறியப்படும். இன்னும் வடக்கிருத்தல், இறந்தோரைச் சுடுதல், தாழியாற் கவித்தல், கணவனையிழந்தமகளிர் தீப்பாய்தல், கைம்மை நோன்பு நோற்றல் முதலாய பல வழக்குங்கள் புறப்பாட்டுக்களால் அறியப்படுகின்றன. வற்றால் அறியப்படும் வரலாறுகள் பின்வரும்.

சிவலிங்கம்

(திரு. M. V. றேல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள் பி. ஏ.)

சைவசமய உண்மைகளில் சிவலிங்கத்தைப் பற்றிய உண்மை ஒரு அரும் பெரும் உண்மையாகும். அவ்வுண்மையானது சைவாகம நூல்களிலும் தமிழ்மறை நூல்களிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த உண்மையை முறைப்படி கற்றுக் கேட்டும் அறியாத சிலர் இப்பொழுது தங்களுடைய மனதின் கண் தோன்றித் தடிப்புண்டாயிருக்கிற கருத்துக்களை நூலறிவுக்குப் பொருத்தமில்லாமலும் ஆராய்ச்சி அறிவுக்குப் பொருத்தமில்லாமலும் தாங்களாகவே அவ்வுண்மைக்கு ஏற்றிப் பழிப்புரைகள் செய்தலில் விருப்புள்ளவர்களாகப் பிழைப்புரைகள் கூறியும் எழுதியும் வருகிறார்கள். ஆதலின் நான் தமிழ்மறைகளை யோதி அறிந்தவாறு என்னுடைய நவரை அந்த உண்மையை விளக்குகின்ற சிறிய கட்டுரை ஒன்று இதனடியில் எழுதுகின்றேன்.

சிவலிங்கம் என்னும் தொடர் மொழியானது சிவம் லிங்கம் என்னும் இரண்டு சொற்களினது சேர்க்கையாலாகியது. அது சிவமாகிய லிங்கம் அல்லது சிவத்தைக் காட்டும் லிங்கம் என விரியும்.

சிவம் என்னும் சொல் மங்கலம் அல்லது நன்மை என்று பொருள்படும். “சிவம் நன்மை குறுணி முத்தி” என்பது சூடாமணி நிகண்டு. “எல்லா உயிர்களுக்கும் எப்பொழுதும் நன்மையைச் செய்தலாற் சிவம்” என்று திருக்கோவையாருக்கு உரை எழுதிய பேராசிரியர் கூறுகின்றார். (௩௫௮ வது பாட்டு.) உண்டை, அறிவு இன்பம் (சத்து சித்து ஆனந்தம்) என்னும் து நிலைக்களமே சிவமாகும். எப்பொருள் எக் பொருள் ஆகாமல் உள் பொருளாய் அழிவின்றி அயும் தான் எப்பொருளிடத்திலும் பற்றின்றி னும் தன்னைப்பற்றாக உடையனவாயும் உள் எப்பொருள் அறிவுமயமாயிருந்து எல்லா

உயிர்களுடைய அறிவை விளக்குமோ அது சிவம்; எப்பொருள் எல்லா உயிர்களும் துகர்கின்ற இன்பத்துக்கு இடமாய் நிற்குமோ அது சிவம். இலிங்கம் என்பது குறி அல்லது அடையாளம் ஆகும்.

சிவலிங்கம் என்பது சிவத்தைக் காட்டும் குறியாகும். உயிர்கள் சிவத்தை உண்மை அறிவினாலேதான் சிவத்தை நேரே தன்னறிவினுள்ளே உணர்ந்து அறியமுடியும். அத்தகுதி வாங்கப்பெறுமுன் உயிர்கள் அச்சிவத்தினது அருட்சத்தி விளக்கமாகிய உலகில் சிவத்தை அறிதற்குக் குறிகள் அமைந்திருக்கின்றன. அக்குறிகள் பின்வருமாறு:—

சிவன் எட்டு உருவினன். (அட்டமூர்த்தி) அவன் நீர், நிலம், தீ, கால், வெளி, பகலோன், திங்கள், உயிர் ஆகிய இந்த எட்டுப்பொருள்களையும் உருவங்களாக உடையவன். நீர் நிலம் தீ கால் வெளி என்னும் ஐம்பெரும் பூதங்களாகிய உலகம் அவனுடைய உருவம். உலகமாகிய உருவம் சிவத்தைக் காட்டிங் குறியாயுள்ளது. உலகம் சிவத்தினது குறியாயிருத்தலால் அது 'அண்டலிங்கம்' என்று கூறப்படுகின்றது. அவ்வுண்மை

இலிங்கம் தாவ தியாரு மறியார்
இலிங்கம் தாவ தெண்டிசை யெல்லாம்
இலிங்கம் தாவ தெண்ணெண் கலையும்
இலிங்கம் தாக வெடுத்த துலகே

என்று திருமந்திரத்திற் கூறியிருத்தல் காண்க.

ஐம் பெரும் பூதங்களாகிய உயிர்களது உடலும் ஒரு சிறிய உலகம். அந்த உடலும் சிவத்தைக் காட்டும் குறியாதலின் அது 'பிண்ட லிங்கம்' என்று கூறப்படும். அவ்வுண்மை

மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்கம்
மானுட ராக்கை வடிவு சிதம்பரம்
மானுட ராக்கை வடிவு சதாசிவம்
மானுட ராக்கை வடிவு திருக்கூத்தே

என்று திருமந்திரத்திற் கூறியிருத்தல் காண்க

உடலின்கண்ணுள்ள உயிரும் (ஆன்மாவும்) சிவத்தி
னுடைய எட்டு உருவங்களில் ஒன்றாதலால் அதுவும் சிவத்தைக்
காட்டும் குறியாகின்றது. ஆதலின் அந்த உயிர் 'ஆன்மலிங்கம்'
என்று கூறப்படுகின்றது. அவ்வுண்மை,

உள்ளம் பெருங்கோயி லானுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச்சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளாமணி விளக்கே.

என்று திருமந்திரத்திற் கூறியிருத்தல் காண்க.

சிவத்தினது அருள் விளங்கப்பெற்ற அடியார்கள் சங்கம
லிங்கங்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் சிவனாக வணங்கப்படுதற்கு உரி
யர்கள்.

தெள்ளத் தெளிந்ததும் மாசற்றதுமான மனமானது உயி
ரினது தன்மையை விளக்கும் கருவியாயிருத்தலால் அதுவும்
சிவலிங்கம் என்று கூறப்படும். அவ்வுண்மை

காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தாய்மையாக மனமணி யிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரமையவாட்டி
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினேமே.

என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரத்திற் கூறியிருத்தல்
காண்க.

முத்தான் மாக்களிடம் விளங்கும் சிவசத்தியே சதா
சிவ மூர்த்தியாகும். இந்த சதா சிவமூர்த்தி சிவத்தைக் காட்டுங்
குறியாயிருத்தலின் அது சதாசிவலிங்கம் என்று கூறப்படும்.
அவ்வுண்மை

தன்மேனி தற்சிவ லிங்கமாய் நின்றிடுந்
தன்மேனி தானுஞ் சதாசிவ மாய்நிற்குந்
தன்மேனி தற்சிவன் தற்சிவா னத்தமாந்
தன்மேனி தானாகுந் தற்பரந் தானே.

என்று திருமந்திரத்திற் கூறியிருத்தல் காண்க.

இந்தச் சதாசிவலிங்கமே சிவன் கோயிலில் மூலத்தானத்தில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் தாபர லிங்கமாமென்று கூறப்படுகின்ற சிவலிங்கமாகும்.

தாபர சிவலிங்கம் அவ்வியத்தலிங்கம் வியத்தா வியத்தலிங்கம் வியத்தலிங்கம் என மூவகைப்படும். அவற்றுள் மூலத்தானத்திற் கர்ணப்படுஞ் சிவலிங்கம் அவ்வியத்தலிங்கம். அது பீடமும் இலிங்கமுமாயிருப்பது. அந்தச் சிவலிங்கமே முகம் கண்களுடன் பொருந்திபிருக்குமானால் அது விபத்தாவியத்தலிங்கம் ஆகும். முகம் கருணையைக் குறிக்கும், கண்களிரண்டும் சூரிய சந்திரர்களைக் குறிக்கும். எல்லா உறுப்புகளுடனுங் கூடியிருக்கும் சந்திரசேகரர் முதலிய மாகேசர வடிவங்கள் இருபத்தைர்தும் விபத்தலிங்கங்களாம். விபத்தலிங்கம், சகளலிங்கம் அல்லது உருவலிங்கம் எனவும் வியத்தா வியத்தலிங்கம் நிஷ்கள சகளலிங்கம் அல்லது அருவாவுருவலிங்கம் எனவும் அவியத்தலிங்கம் நிஷ்களலிங்கம் அல்லது அருவலிங்கம் எனவும் கூறப்படும்.

இன்னும் கோயில்களில் கோபுரம் விமானம் முதலியன அசலலிங்கம் எனவும் தூபி தூலலிங்கம் எனவும் உள்ளே எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கம் சூக்குமலிங்கம் எனவும் நந்திக்கு முன்னுள்ள பலிபீடம் பத்திரலிங்கம் எனவும் கூறப்படும். இவைகளெல்லாம் சிவத்தைக் காட்டுங் குறிகளே. ஆன்மார்த்தலிங்கவகைகளும் பலவுள. அவற்றை இங்கே விரிப்பிற் பெருகும்.

சதா சிவலிங்கம் குறிக்கின்ற சதாசிவ மூர்த்தி அருவாவுருவ மூர்த்தியாயிருப்பதால் மேலே அருவ மூர்த்தியாய் சத்தி மூலமாய்ச் சிவத்துடன் தொடர்பு மட்டும் கீழே மகேஸ்வரன் உருத்திரன் திருமால் பிரமன் ஆகிய இவர்களுடனும் தொடர்பு பட்டும் உயிர்களுக்கு அருள் செய்கின்றான். இவ்வாறு கடவுள் ஒருவனாயிருந்தாலும் அவன் பலவகைத் தகுதிகளை யுடைய உயிர்களுக்கு அருள் செய்கிறதற்காக பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதா சிவன், பிந்து, நாதம், சத்தி, சிவம்

என்னும் ஒன்பது வடிவங்களாய் விளங்குகின்றான். முதல் நான்கும் உருவம்; நடுவிலுள்ள சதாசிவம் அருவா உருவம்; அதற்குப் பின்னுள்ள நான்கும் அருவம். இவ்வுண்மை

மலர்ந்த வயன்மா லுருத்திரன் மகேசன்
பலந்தரு மைம்முகன் பரவிந்து நாதம்
நலந்தருஞ் சத்தி சிவன்வடி வாகிப்
பலந்தரு லிங்கம் பராநந்தி யாமே

என்று திருமந்திரத்தில் கூறியிருத்தல் காண்க.

இந்தச் சதாசிவலிங்கம் காட்டுகிற ி அருவுருவச் சதாசிவ மூர்த்தி தான் மேலே கூறப்பட்ட ஒன்பது மூர்த்திகளுள் உலகில் உயிர்களுக்கு அருள் செய்யும் படியான கடவுளாய் விளங்குகின்றான். இவ்வுண்மையை

வேதா நெடுமா லுருத்திரன் மேலீசன்
மீதான வைம்முகன் விந்துவும் நாதமும்
ஆதார சத்திய மந்தச் சிவனெடுஞ்
சாதா ரணமாஞ் சதாசிவந் தானே

என்றும் திருமந்திரம் கூறுகின்றது.

(தொடரும்)

நாமகள் தாலாட்டு

(யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூர் திரு. க. சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் பாடியது)

இதன் உரிமை ஆக்கியோர்க்கே யுரியது.

(காப்பு)

சீர்பூத்த நாமகள்மேற் செந்தமிழ்த்தா லாட்டுரைக்கக் கார்பூத்த வைங்கரத்துக் கற்பகத்தைக் கைதொழுவாம். செந்தமிழ்ச் செல்விதிருத் தாலாட்டுச் செப்புதற்குக் கந்தமுருகன் கழலிணைகள் காப்பாமே.

- நந்தாத் தமிழ்முதல்வி தாலாட்டு நாட்டுதற்கு
வந்தாண்டு கொண்டகுரு மாணடிகள் வாழ்த்துவமே 3
- வெள்ளைக் கலையாளே வெண்டா மரையாளே
தெள்ளுதமிழ்த் தாலாட்டுச் செப்பவருள் செய்யுமம்மா. 4
- செஞ்சொற் பசுங்கிளியே திங்குயிலே பூங்கொடியே
நெஞ்சத் திருந்து நினைவருளிச் செய்யுமம்மா. 5
- பாவேறு நாவிற்பயில்வதுபோ லென்பழகா
நாவேறி வீற்றிருந்து நன்மை புரியுமம்மா. 6

நூல்

- ஆராரோ ஆரிவரோ ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆராரோ ஆரிவரோ ஆராரோ ஆரிவரோ
- தென்பொதிய மாமலைவாழ் தெய்வக் குடமுனிக்கு
நம்பனுல குய்யவருள் ஞானச் செழுஞ்சுடரோ 1
- குன்ற மெறிந்த குமரமுனி வாய்க்கொடுப்ப
வென்ற புலமுனிவன் வேண்டுகலை வெண்மதியோ 2
- மூடத்தை யுண்டழியா மூதறிவைக் காலுகின்ற
சேடர்செழு நாவிலெழும் செந்தீயின் தெய்வதமோ 3
- செந்தா மறைமுதல்வன் செம்பொற் கரம்பிடித்த
வந்தா மரமே லமர்ந்தருளு மோதிமமோ 4
- ஆருயிர்க ணுவசைக்க வங்கிருந்து காலசைக்குஞ்
சீருயிர்க்கும் பொற்அவித் தெய்வ மடமயிலோ 5
- ஆழித் துகிலசைக்கு மம்புனியோ ரஞ்செவியி
னேழிசையின் செந்தேன் சொரியு மிளங்குயிலோ 6
- அஞ்ச முயர்த்தோ னணிமணிநாப் பஞ்சரத்துட்
செஞ்சொற் பழமறைகள் செப்பியருள் சாரிகையோ 7
- திட்டுங் கலைத்திமிடேர் செல்வர்கள்செந் நாவினிசைப்
பாட்டும் பயனும் பகரும் பசுங்கிளியோ 8
- வித்தைப் பெருங்கடலில் மேலோர் குளித்தெடுத்த
சுத்தச் சரிமுகமீ சோகமுத்து மாமணியோ 9

- கல்விக் கிரியரித்துக் கற்றவர்கள் கண்டெடுத்த
வில்லிட் டொளியுமிழும் வெள்ளைவயி ரீரியமோ 10
- வெள்ளைக் கலைமதித்து மெய்ப்புலவர் வாரியள்ளி
உள்ளக் கவலைகெட உண்டுவக்குந் தெள்ளமுதோ 11
- அன்பா ரழக்குழைவிட் டான பொருளரும்பி
இன்ப மணம்மலர்ந்து ஞானமருள் கற்பகமோ 12
- வெந்தாபஞ் சோகம் வெறுமைபிணி வீட்டுகின்ற
மந்தாரதெய்வ மரத்தில் வைத்த கோற்றேறோ 13
- சிந்தா குலமுந் திரைநரையும் மூப்புமழி
சந்தான கற்ப தருவருள்சஞ் சீவினியோ 14
- மைக்கட்டு நீக்கும் மதித்தேவ தாரமதில்
கைக்கெட்ட வந்து கனிந்த நறுங்களியோ 15
- ஆசையெட்டும் முட்டி யறிவுமனம் வீசுகின்ற
தேச மலிபாரி சாதச் செழுமலரோ 16
- மேவேழ் பிறவியினு மேமாப் பிணிப்பருளும்
பாவாழ் கலைத்தேனு பாலித்த பாலமுதோ 17
- பொல்லாக்கல் லாமை பொறுமையின்மை போக்கியென்றுஞ்
செல்லாத செல்வமருள் சிந்தா மணிக் குவையோ 18
- எங்கெங்குச் சென்றலு மின்பஞ் சிறப்புடனே
சங்க நிதியுமருள் சங்கத் தலிநிதியோ 19
- பூமணக்குந் தாரும் புகழ்மணக்கும் புத்துளவும்
பாமணக்குஞ் சீரம் பரிந்துதவும் பங்கயமோ 20
- வெள்ளமுந் தீயும் விறல்வேந்து மொன்னலநம்
கொள்ள முடியாக் குறையா நவரிதியோ 21
- திங்கள் மிலைந்த சிவனார் மடிமீதில்
மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவும் வான்குருந்தோ 22
- பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் பச்சை முகின்மேனி
மாற்கரிய கேண்மை மருவும் மருமகளோ 23

- ஆறுமுகம் கொண்டவெங்க னையற் கினையவளோ
கூறுவள்ளி யானைமிகக் கொண்டாடும் மைத்துனியோ 24
- பூமிக்கு ணில்லாப் பொருளருளும் பொன்னுன
மாமிக்கு நெஞ்சம் மகிழா மருமகளோ 25
- அஞ்ச கணைக்கழவற் காறு தலைபருளும்
வஞ்சி யிடையிரதி வாழ்த்துகின்ற முன்னவளோ 26
- வெண்டா மரைத்தவிசில் வீற்றிருந்தே யேழுலகுங்
கொண்டாட ஞானமுடி கொண்டாளுங் கோமகளோ 27
- மங்குலுறை வேங்கடமும் வான்குமரிப் பேராலும்
பொங்கு கடலுமிடைப் பூமிசெய்த புண்ணியமோ 28
- சேரன் குலக்கொழுந்தோ சென்னி தவக்கொழுந்தோ
பாரப்பூ ஞாமணிப் பாண்டியனார் பாக்கியமோ 29
- மேரு மலைகுனிய வெள்ளிமலை மெய்வெளுக்க
ஆரப் பொதியமலை யாளு மரசியரோ 30
- தென்றல் கவரியிடச் செஞ்சாந்து பூச்சொரிய
வென்றி முனிமடியில் வீற்றிருக்கும் மெல்லியளோ 31
- நாட்டும் புகழ்வைகை ஞானசம் பந்தனிட்ட
ஏட்டிற் றவழந்தெதிரே யேறு மிளங்கொடியோ 32
- ஏடகற்பொற் பஞ்சணையிற் வைகை யெழினுதலாள்
ஆடகக்கை யாயிரத்தா லாட்டவள ராரணங்கோ 33
- வஞ்சச் சமணரெல்லாம் வான்கழுவின மேலேற
மஞ்சத்தீ யேறி மகிழ்ந்திருந்த மங்கையரோ 34
- தீமலர்ந்த சாம்பரொரு சேயிழையாய்ச் சேர்ந்துவர
ஊய்மலர்ந்து வண்டமிழை மந்திரித்த வாணுதலோ 35
- பாட்டும் பொருளும் பரமசிவ னென்றவர்க்கு
காட்டுங் கருணைக் கடலே கடனாளுதோ 36
- நெஞ்சிரக்க மொன்றுமிலா நீசர்களுந் நாட்கொடுத்த
நஞ்சினிக்கு நல்லமுத மாக்குசித்த நாயகியோ 37

- சற்றுணையாய்க் கட்டிக் கடலிலெறி பட்டவர்க்குச்
சொற்றுணையாய் நின்றருளுந் தோன்றாத் துணைவியரோ 38
- மேதமைத்தாழ் நீக்கிப் பெருஞ்சோதி காட்டுதல்போல்
பேதமைத்தாழ் நீக்கி வெளிகாட்டும் வித்தகியோ 39
- தொண்டனுக்கு நள்ளிரவிற் று தாகப் போக்கியெங்கள்
அண்டர்பிரான் றன்னை யடிப்படுத்த வாயிழையோ 40
- தண்டா மரைக்குளத்தில் தங்குங் கராமொருநாள்
உண்ட பசங்குழவி யோடிவரச் சொன்னவளோ 41
- வாதித்த புத்தர்கடம் வாய்பொத்திக் கைவிரிக்க
ஓதித் திருச்சாழல் ஊமைசொல்ல வைத்தவளோ 42
- உள்ளபொரு ளோர்நாலு மொன்றுங் குறையாமல்
வள்ளுவன் வாயால் வழங்கியருள் மாதரசோ 43
- முன்மொழிந்த வயிரத்து முன்னூற்று முப்பதையும்
பின்னொருபா மூன்றடியிற் பேசிவைத்த பெண்மணியோ 44
- பட்டபனந் துண்டமொன்று பங்குக்கு மூன்றுபழம்
இட்டப் படிக்கொடுக்க வேவியருள் ஏந்திழையோ 45
- கொஞ்சத் தினைக்காகக் கூழைப் பலாத்தழைக்கச்
செஞ்சொன் முதற்பாவைச் செப்பியரு டேன்மொழியோ 46
- ஓரமிறை வன்பொருளுக் குள்ள விலையுரையைக்
கீரன் மதிவாய்க் கிளத்துங் கிளிமொழியோ 47
- ஆரியம் நன்று தமிழ்த்தீ தெனவுரைத்தோன்
ஆருயிர் வெளவி யருளா லளித்தவளோ 48
- வாய்ச்சதமிழ்க் கம்பனன்று வாய்சோர்ந் துரைத்தமொழிக்
காய்ச்சியாய்ச் சாட்சி யறைந்தருளு மம்மணியோ 49
- கம்ப னளித்தவெள்ளைக் காப்பிரண்டுக் காசைகொண்டு
செம்பொற் சரணத் திருச்சிலம்பொன் றீந்தவளோ 50
- கூளி புரட்டுங் குடிசைநெடும் பித்திகையை
நாழி பெறுவித்து நடுவித்த நங்கையரோ 51

- சூட்டிக்கும் கூத்தன் எறிவித்த செந்தலைகள்
கூட்டி யுயிர்கொடுத்த கூடன் மலைமருந்தோ 52
- வெள்ளக் கலைபொழிந்த மேகமர சோடிருந்து
கொள்ளைக் கவிசொரியக் கூருங் குலக்கொடியோ 53
- ஆள்கண் டெதிர்த்த வதிமதூரங் கைப்படையக்
கோள்கொண்டு காலகண்டங் கூறிவென்ற கொற்றொடியே 54
- பாமாரி தேக்கிப் பயனுதவான் நாடுமண்ணின்
மாமாரி யாலழிய வார்த்தைசொன்ன மைவிழியோ 55
- பொய்யா மொழிமொழிக்குப் போற்றுமே மேழ்புலவர்
துய்ய முடிதுளக்கச் சூழ்ச்சியொன்று சொன்னவளோ 56
- ஞானக் கடன்முழுதும் நான்மூன்று சூத்திரத்தில்
ஆன குழவி யடக்கவரு ளாரணங்கோ 57
- ஆனநான் மூன்றினையு மாயவறி வாற்பெருக்கி
ஞானமுனி தண்டுறையில் நாட்ட நயந்தவளோ. 58
- சீர்மன்னு மோர்பத்துச் செய்யதமிழ் கேட்டுடனே
போர்மன்னன் பாடை புகட்டியருள் பூங்குழையோ. 59
- போற்றும் பொருட்டுறையிற் பொன்போற் கலித்துறைகள்
நூற்றுக்கு நான்மடங்கு நூறுநுவல் நுண்ணிழையோ. 60
- மாறுறாத் தூதவையிற் காட்டமலர்ச் சண்பகத்தில்
ஆறுகால் காட்டியரு னைம்பா லழகியரோ. 61
- மின்ன லிடையாளோ வேத மொழியாளோ
சொன்ன சிவகலைக்குட் சோதியாய் நின்றாளோ. 62
- ஓசை யொலியாளோ ஓங்கார நாயகியோ
பேசுவிந்து நாத வடிவமைந்த பெய்வளையோ 63
- வன்ன வடிவாளோ மந்திர வாசகியோ
சொன்ன பதமும் பொருளுமாஞ் சுந்தரியோ 64
- வண்டரற்றுங் கூந்தன் மதிநுதலோ வண்டமிடேர்
தொண்டரற்ற நீக்கி யருள்சூரக்குஞ் சொன்மகளோ 65

காவி விழியாளோ காமர் மொழியாளோ	
ஆவி புகுத்தி யணிந்தெழுது மோவியமோ	66.
ஐந்தியலு மைம்பொறியாய் நாற்பொருளும் வேய்த்தோளாய்	
அந்தமிலா ஞானம் அடியிரண்டு மானவளோ	67
நூலா லறம்பொருளும் யாழால் நுவலுமின்பும்	
மாலையால் வீடும் வழங்குமருள் வான்வடிவோ	68
மூவேந்தர் சீர்த்தியெனும் முத்துமணித் தொட்டிலிலே	
பாவேந்தர் தாலாட்டக் கண்வளரும் பாரதியோ	69

(தொடரும்)

* உடைப் பகட்டு

[காழி. சிவ. கண்ணுசாயி B. A.]

இளநலஞ் செறிந்த இளைஞர்கள், எழினல மிகுந்த காளை யர்களே! மேனி மினுக்குவான் வேண்டிப் பெரும் பொருட் செலவு செய்து பகட்டான ஆடைகளை யடுத்திக் கோள்ளுதல் வெறுத்தற்குரியதோர் பழக்கமாகும். இப்பழக்கந்தானும் பதிரூண்டு கழிந்த ஒவ்வொரு ஆடவர் மாட்டும் மகளிர்மாட்டும் பெரிதும் காணப்படுவதொன்றாகும். நல்லொழுக்கத்தின் பாற்படாத இவ் விழுக்கத்திற்கு ஏதுவாயமைந்தது வீண் பெறு மையே யாதலின் அதை ஒவ்வொருவருங் குறிக்கொண்டு தடுத்தல் நேரிதாம். தெருவிடைத் திரிதரும்போதெல்லாம் எதிர்ப்படுவோர் யாவரும் உங்களையே உற்று நோக்கி, நீங்கள் உடுத்திருக்கும் உடைத்திறத்திற் கேற்றவாறு உங்கள் பண்பு நிலையை மதிக்கிறார்கள் என்று கருதும் ஒரு தவறான கொள்கையே ஷண்பெருமைக்கு அடிப்படையாகிப் பகட்டுடை யுடுக்கும் தீய பழக்கத்திற் செலுத்துகின்றது. நல்லறிவு படைத்த எவனொருவனும் உடைத்திற நோக்கி உயர்நல முணர முற்ப

* இஃது உவில்லியம் காபெட் என்பவரது இளைஞர்ப் புகட்டு' என்ற நூலைத் தழீஇயது.

டான்; அன்றி இத்தவறான பழக்கத்தைக் கைக்கொண்ட பிறரோ வெனில் “ஓகோ, இவ் அறிவிவி, நம்மினுங் காட்டிற் சிறக்கவன்றோ பகட்டப்பார்க்கிறான்?” என ஏதுவின்றி உங்களை வெறுக்கத் தொடங்குவர். செல்வந்தர்கள் சீ எனப் புறக் கணிப்பர். வறிஞரோ உளத்தெழுந்த அழுக்காற்றினாலோ அன்றி உங்களை யொத்து உடன் பகட்ட இயலாமையாலோ எட்டியுஞ் சுட்டியும் எள்ளிநகையாடுவர். பகட்டுடை யணிவ தாற் பெறும் பயன் இதுவே யாமெனின் அதைக்கண்டு ஏமாறு வோரு முளர் கொல்?

இனி, ஒவ்வொருவரும் தத்தந்தொழின் முறைக் கேற்றவாறு உடையணிதலே சீரிது. வழக்கறிஞரொருவர் வாட்காரனைப் போலும் அடைப்பக்காரன் அறுவை வணிகன்போலும் உடுத்துச் செல்லல் நகைப்பிற்கிடமேயாகும். குற்றேவல் புரிவோரும் சிறுமுதல் வைத்துப் பல பண்டம் பகரும் கடைக்காரரும், மெய் வருந்த உழைத்தாலன்றி உணவிற்கு வேறு வழியில்லாத உழைப்பாளிகளும் உப்பிற்கு முதவாத வீண்பெருமை கருதிப்பெரும் பொருட் செலவு செய்து பகட்டான உடைகளை வாங்கி யணியக் கருதல் பெருந்தவறெனக் கூறாமலே விளங்கும். அஃது அப்படியன்று, “இரக்கப் போனாலுஞ் சிறக்கப்போ” என்பது மூதூரை யாதலின் எத்தொழில் புரிந்தாலும், எப்பாடு பட்டாலும் சிறந்த உடை யணிந்து சென்றால் அதற்கேற்ற மிகுபலனை யளியாமற் போகாது என்று கூறினாலோ வெனின் விளக்குதும். வெளிப் பகட்டைக் கண்டு ஏமாறுவோர் பலரல்லர். செயற்கரிய செய்யும் ஆற்றலையும் செய்திறனையும் கண்டு பிறர் ஒருவரை நன்கு மதிப்பரே யன்றி அணியும் ஆடையின் விலையுயர்வு தாழ்வை நோக்கி மதிப்பாரல்லர். பிறர் நன்மதிப்பு ஒருபுற மிருக்கட்டும், மாதாரர் நட்பையாவது பெறலாகாதோ வெனின், பேதாய், இயற்கையறிவு அருகிய ஒரு சில பேதையர்கள் ஒருகால் வெளிப் பகட்டைக் கண்டு ஏமாறுவது எளிதாயினும், இயற்கையறிவு செவ்வனே வாங்க்கப்பெற்ற பெரும் பகுதியான பெண்மக்கள் உள்ளீடற்ற வெளிப் பகட்டைக் கண்டு மயங்குவாரல்லர். அன்றி யப்படியே

ஒரு சிலர் ஏமாறுவதாகக் கொண்டு வீண் பகட்டுடையினால் மகளிரை மனைவிகளாகப் பெறுதல் எளிதென ஒத்துக் கொண்டால், அவ்வாறு பெறும் அவர்கள் மாட்டுச் சிக்கனத்தையும், நல்லொழுக்கத்தையும், அன்பையும், அவையாவற்றினுஞ் சிறந்த கற்பையும் எதிர்பார்க்க ஒல்லுமோ? இயற்கை எழில் நலம் மாதாரர் மாட்டுப் பெருமதிப்பை யளிக்கு மென்பதிற் றடையிலை. அஃதவ்வாறாக அதனைச் செயற்கை நலமான உடை புனைந்து பகட்டுவது மிகையேயாகும். இயற்கையெழினலம் உணர்ந்து கொள்வதிற் பெண்மக்கட்கு இயற்கையாகவே நல்ல கூர்மையான ஆற்றல் வாய்ந்துள்ளது. மயிரடர்ந்து வளர்ந்து மெய்ம்முழுதும் புழுதி படிந்து கந்தையுடுத்தித் தளர் நடையுடன் வரும் ஒருவனையும் அவன் நல்ல கட்டழகு வாய்ந்தவனாயின் அதைப் பெண்மக்கள் எளிதில் உணர்ந்து கொள்வார்கள். முடிந்தது முடித்தலாக நாம் உணரக் கிடப்பதோர் உண்மையென்ன வெனின் பெண்மக்கள் நல்லுடை யணிந்து நல்லணி புனைந்து தம்மைத் தாமே பகட்டிக் கொள்ள எத்துணையோ விழையினும், அப்பகட்டை ஆடவர் மாட்டுக் கண்ட விடத்து இகழ்ந்து ஒதுக்குகின்றார்கள் என்பதே.

எனவே அணியும் உடை வெறுப்பை யளிக்குமாறு அலங்கோலமானதொன்றாயில்லாமல் தூய்மையும் பகட்டில்லாததும் விலைமிகுதியில்லாததாயும் இருத்தலே நல்லதாகும். தூய்மையான மலிந்த உடையே சிறந்ததொன்று. பொன்னும் பட்டுங் கலந்த உடையைக் கண்டு மயங்குவோர் அறிவாளிகளல்லர்.

சிவராத்திரி புராணம்.

[S. அனவரத விநாயகம் பிள்ளையவர்கள், M.A., L.T.,]

சிவராத்திரி விரதம் சைவ சமயிகட்கு விதிக்கப்பட்ட விரதங்களுள் தலை சிறந்தது. மகாசிவராத்திரி விரதம் மாசித் திங்களில் தேய் பிறைச் சதுர்த்தசியிலே அதுட்டிக்கப்படுவது. மாதந்தோறும் ஒரு சிவராத்திரியுண்டு.

சிவராத்திரி மகிமை ஸ்காந்த புராணத்தினொரு பகுதியாகிய பிரமோத்தர கண்டத்துள் இரண்டு அத்தியாயங்களாலுரைக்கப் பட்டது. பிரமோத்தர கண்டத்திற்கு வரதுங்கராமபாண்டியர் இயற்றிய தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு உண்டு.

வடமொழியில், சிவராத்திரி மகிமை சிவமஹாபுராணத்தில் ஞானசங்கிதையுள் நான்கு அத்தியாயங்களாலும், ஸ்காந்த புராணத்தில் பிரமோத்தர கண்டத்துள் இரண்டு அத்தியாயங்களாலும், உபதேசகண்டத்துள் ஒரு சருக்கத்தாலும் உரைக்கப்பட்டது. இவற்றுள் சிவ மஹாபுராணத்தைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஈக்காடு. இரத்தினவேலு முதலியார் வசனவடிவாக மொழிபெயர்த்துள்ளார்; பிரமோத்தர கண்டத்தைத் தமிழ் செய்யுளாக எழுதியவர் வரதுங்கராமபாண்டியர். அச்சிட்டு வழங்கும் உபதேசகாண்டம் கோனேரியப்ப முதலியார் செய்யுள் வடிவாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. வேறு நூல்களிலும் சிவராத்திரி மகிமை ஆங்காங்கே யுரைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிவராத்திரி புராணம் 'யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாசத்தில் எழுந்தருளிய காசி: ச. வரதராஜ பண்டிதர் இயற்றிய'து. 'வல்லை இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் ச. வயித்தியலிங்க பிள்ளையால் கரலிகித வழுக்களைந்து தஞ்சை - சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயரது 'வித்திபாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்' சென்னப்பட்டணத்தில் விசுவநாதம் ஆவணிமாதம் [1881] பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதற்குச் சேர்ப்புப் பாயிரம் தந்தோர் யாழ்ப்பாணம் மயில்வாகன்புலவர், யாழ்ப்பாணம் சின்னத்தம்பிப் புலவர், யாழ்ப்பாணம் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை என்பவர்கள். இந்நூல் காப்பு-1, கடவுள் வாழ்த்து 20, பாயிரம்-3. சிவராத்திரியுற்பவச் சருக்கம்-80, சிவராத்திரி மான்மியச் சருக்கம்-52, சுகுமாரச் சருக்கும்-188, அங்குலச் சருக்கம்-104; சவுமினிச் சருக்கம் 62, சூன்மாட பாதச் சருக்கம் 81, விபரிசச் சருக்கம்-38, குபேரச் சருக்கம்-47, சாலிகோத்திரச் சருக்கம்-39, எனப் பாயிரமும் ஒன்பது சருக்கங்களும்; பாயிரச் செய்யுளுட்பட 715 விருத்தங்களுந் கொண்டது.

இந்நூல் தோன்றிய ஆண்டிலேயே அது வெளிப்பட்ட ஆவணிக்கு அடுத்த புரட்டாதி மதியில் நெல்லை நாதர் இயற்றிய சிவராத்திரி புராணம் வெளிவந்தது. 'இதனைச் சில பிரதிரூபங்களைக் கொண்டு திருத்தி அதிரிகித்தவா (?) யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை நா. சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் முத்தீகரிப்பித்துப் பிரசரித்தவர் மேற்படியூர் வே. சதாசிவம் பிள்ளை சென்னப்பட்டணம்: கிரேவ்ஸ் கூக்ஸன் அண்டு கம்பெனியாரின் ஸ்காட்டிஷ் பந்திர சாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.'

சுன்னாகம் அ. குமார சுவாமிப்புலவர் தம் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தில் வரதபண்டிதர் வரலாறுரைக்குமிடத்து அவர் சிவராத்திரிபுராணஞ் செய்தவரென் றுரைத்து, நூலிறுதியில் பெயர் மாத்திரையாற் குறித்த புலவருள் நெல்லைநாதர் பெயரையுங் குறித்தார். வரதபண்டிதர் யாழ்ப்பாணத்துள்ள சுன்னாகத்திலே காசிமா, நகர வேதியர் குலத்திலே ஏறக்குறைய இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னிருந்த வரகவியென்றும், இப்புராணத்தையன்றி ஏகாதசிப்புராணம், அமுதாகரம் (வைத்தியநூல்), கிள்ளை விடு தூது, பிள்ளையார் கதை முதலிய பிரபந்தங்கள் இயற்றியவரென்றும் அறிகிறோம். சிவராத்திரி புராணப்பாயிரத்தில் இவர்

கந்தமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் தில்லைவனத் தறிஞர் திருக்
கடைக்க ளோக்கி
முந்தவுரைத் தனர் பலரு மாயினுநீ யாகமநான்
மொழிவ ழாமற்
பந்தமறுத் திடுஞ்சிவராத் திரிவிரத சரிதைதனைப்
பாடு கென்னச்
செந்தமிழி னுயர்விருத்தப் பாவதனற் றிரட்டியொன்றிச்
செப்ப லுற்றேன்

என்றுரைத்தலால் சிதம்பரத்திலே யுள்ள அறிஞர் கேட்டுக் கொள்ள இவர் இப்புராணஞ் செய்தனரென ஏற்படுகின்றது. நெல்லைநாதர் முந்தவுரைத்தவருள் ஒருவர் போலும்?

நெல்லைநாதர் புராணத்திற்குச் சிறப்புப்பாயிரமியற்றியவர் புராசை அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார். அவர்

நிலப்பொறை யாற்றும் நெடுமொழி யநந்தன்
வலத்தினி லான்ற வளம்பொதி சொற்றமிழ்
வல்லோ னென்னா மாயிருஞ் சீர்த்திசால்
நெல்லை நாதப் பேர்கொளு நிபுணன்
வாய்ந்த சீர்விரவும் காந்தமா புராண
மாதிய பன்னூ லாய்ந்தனன் திரட்டி
மூதல சூள்ளோர் மேதக வுணர்ந்தாம்
கொலிவார் திரைக்கண் வளர்வான் கணையாச்
சலியாப் பராரைத் தமனிய மால்வரை
தவராத் திரிபுரந் தழற்றிய பெருமான்
சிவராத் திரிமான் மியமுனாட் டெளிதர
விருத்தச் செய்யுளின் விளம்பின னென்ப

என்று நூலாசிரியரைப் பற்றித் தாம் கேட்டறிந்ததை யுரைத்
தனர். இந்நூல் பாயிர அத்தியாயம் - 16, விட்டுணு வராக
மாய் உதித்த அத்தியாயம் - 76, அங்குலன் முத்திபெற்ற அத்
தியாயம் - 70, சூதுகுமாரன் பதவிபெற்ற அத்தியாயம் 90,
இயமனுக்குச் சிவனுபதேசிக்க அத்தியாயம் - 51, ஆகப்பாயிர
முட்பட ஐந்து அத்தியாயங்களும் பாயிரச் செய்யுளுட்பட
303 திருவிருத்தங்களுமுடையது. பாயிரத்துள் 'நூலாசிரி
யன்' என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒரு விருத்தங் காணப்படுகின்றது:

மறைதொ முஞ்சிவ ராத்திரி மான்மியம்
அறிவின் மிக்க அருந்தவர்க் காரிய
முறைசொல் சூதன் மொழிந்தன னற்றமிழ்த்
துறையி லோதினன் சூழ்நெல்லை நாதனே.

வரத பண்டிதர் புராணத்துள் பாயிரம் கடவுளர்க்குத்
துதியுரைப்பதோடு சமய குரவர் நால்வர்க்கும் சண்டேசுரர்க்
கும் சிவனடியார்க்கும் துதிகளுரைப்ப, இந்நூலுள் விநாயகர்
தில்லைவாணன் சுப்பிரமணியர் என்னும் கடவுளர்க்கும் மட்டுமே
துதியுரைக்கப்பட்டது. இந்நூலுள் வரும் இரண்டு கதைகளும்
மற்றைப் புராணத்தில் அங்குலச் சருக்கத்திலும் சுகுமாரச்
சருக்கத்திலும் காணப்படுபவையே. முதலத்தியாய மாகிய
விட்டுணுவராகமாய் உதித்தது மற்றையதில் உற்பவச் சருக்கத்

தில் உரைத்த வரலாறே. பிரமனும் விட்டுணுவு மிகலியபொழுது ஒரு சிவராத்திரியன்று சிவபெருமான் ஒளியுருவாய்த் தோன்ற விட்டுணு அடியைத் தேட வராக உரு வெடுத்ததைக் குறித்தது அத்தியாயப் பெயர். இறுதியதாகிய இயமனுக்குச் சிவனுபதே சித்த அத்தியாயம் மாபாதகங்கள் புரிந்த சுகுமாரன் ஆவியை இயமதூதர் கவர வொட்டாது சிவகணங்கள் பரகதியுய்த்தமையால் மனங்கவன்ற இயமன் சிவசந்நிதிக்கண் எய்தித் தனக்குப் பெருமான் முற்காலத்துத் தந்த முத்திரையைத் திருமுன் வைத்து அரசாட்சி வேண்டா வென்று விண்ணப்பிக்கப் பெருமான் சிவராத்திரிப் பெருமையை யியம்பி அவனை மகிழ்வித்துத் தன்னூரா போக விடுத்த வரலாற்றை யுரைக்கும்.

1908-ல் சிவராத்திரி மான்மியம் என ஒரு கத்திய நூல் யாவருக்கும் எளிதிலே பயன்படும் பொருட்டு, கொளும்பில் நடைபெறும் சைவபரிபாலன சபைத்தாபகர் யாழ். சி. செல் லையாப்பிள்ளையால் செய்து, சென்னை; ரிபபன் அச்சியந்திரசாலை யில் புதிப்பிக்கப்பட்டது. இதனுள் சிவராத்திரிவரலாறும் அவ்விரதம் அதுட்டிக்கு முறையாதிகளும், சிவராத்திரி விரத மதுட்டித்து முத்திபெற்றோராகிய குருத்தறஹன்: விபரிசன்: கன் மாடபாதன், சவுமினி (ஒரு ஸ்திரீ) சுகுமாரன்: அங்குலன், குபேரன், சாலிகோத்திரன் என்றின்னோர் சரித்திரங்களும் உரைக்கப்பட்டுள்ளன.

சாதாரண வு ஆடிமீ [1910]வரதபண்டிதர் சிவராத்திரி புராணம் 'பிரம ஸ்ரீ திரு. சிவாநந்த சாகர யோகீசரவர்கள் மாணுக்கர்...மா. நமசிவாயம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய அரும் பிரயோகவுரையும் வசன மு' ங்கொண்டு வெளிவந்தது.

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்

திருத்தாலாட்டு.

இது

ஸ்ரீகாழி திருஞான சம்பந்தக்
கண்ணுடைய வள்ளலார் ஆதீனத்துப்
புரதம ஞானசாரியராய் விளங்கிய
ஸ்ரீமத் கண்ணுடைய வள்ளலார்
இயற்றியருளியது:

ஸ்ரீகாழி வித்வான் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளை

அவர்களால் ஏட்டுப்பிரதிகளினின்று எழுதப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

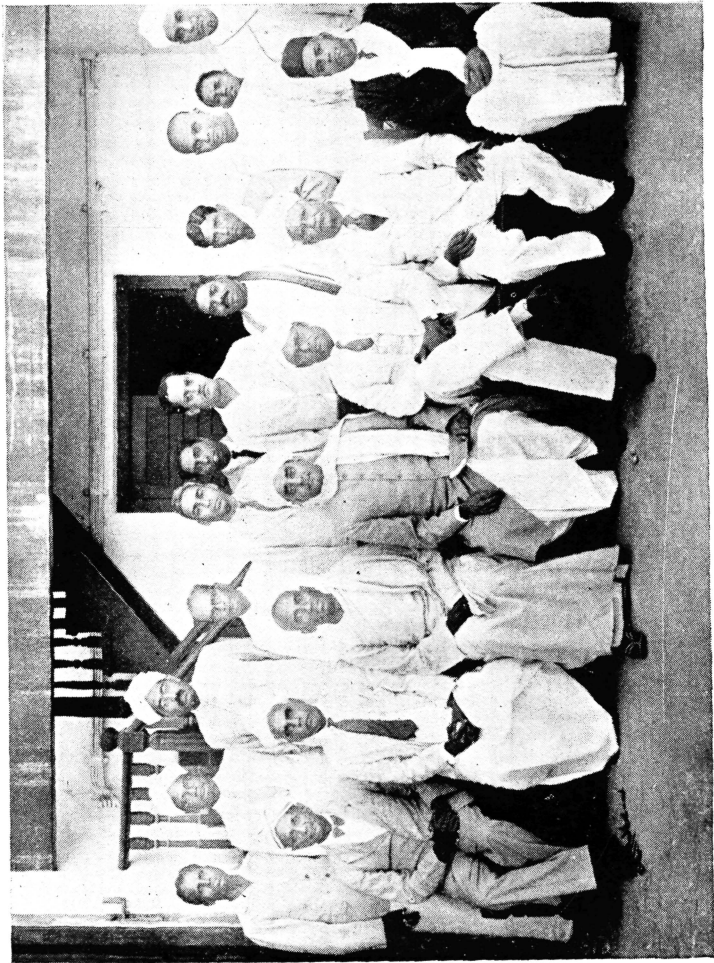
காப்பு.

திருஞான சம்பந்தச் செல்வர்தமைத் தாலாட்டத்
திருவேழ மாமுகவன் சீர்ப்பதங்கள் காப்பாமே.

நூல்.

- காழியினின் மேய கவுணியர்க டங்குலத்தி
லாழியுல குய்வென்றே யன்றுதயஞ் செய்தாரோ. 1
- பிறனிக் கடன்மூழ்கும் பேயனையே யாளவென்று
புறவத் திருப்பதியிற் பொற்கோலக் கொண்டாரோ. 2
- அருஞானப் பாலமுதை யம்மைதர வுண்டருளித்
திருஞான சம்பந்தச் சீர்ப்பெயரும் பெற்றாரோ. 3
- கற்றார் தொழுங்கோலக் காவரலு ரைப்பாடிப்
பொற்றாளம் வாங்குமலர்ப் பொற்கையினில் வைத்தாரோ. 4

- அரத்துறையி லீச னடிக்கமல முன்னி
வரக்கருணை முத்தின் மணிச்சிவிகை பெற்றாரோ, 5
- குவிகை சென்னி கொண்டடியார் கூத்தாட முத்தின்
சிவிகையினி லேறித் திசைவிளங்க வந்தாரோ, 6
- விடையமரு மண்ணலருள் வெண்கதிர்சேர் முத்தின்
குடைரிழற்ற ஞானக் குருமணியாய் வந்தாரோ, 7
- பொற்காளம் நற்காழிப் புண்ணியன்வந் தானென்னுஞ்
சொற்கூற வெங்களருட் டோன்றலென வந்தாரோ, 8
- பரசமய கோளரிவந் தானென்று பண்பாட
லுரைசெயும்பொற் சின்னம்விடை யோனருளாற் பெற்றாரோ, 9
- தாரையோ தாதுணர்ந்த சம்பந்தன் வந்தானென்
றேற்பெருக ஆத வெழுந்தருளி வந்தாரோ, 10
- கயலகன்மா கண்ணன்மெய்க் கன்றியவெந் தீயா
முயலகன்மீர்த் தேயவட்கு மோட்ச மனித்தாரோ, 11
- கொடிமாடச் செங்குன்றூர்க் கொம்பொருபா கற்பணியு
மடியார்க்கு மந்நாட் டவர்க்குமிடர் தீர்த்தாரோ, 12
- கந்தரமா காளம்வைத்த கண்ணுதல்பட் டீசர்முத்தின்
பந்தரருள் செய்யப் பணிந்தேற்றுக் கொண்டாரோ, 13
- ஆயிரஞ்செம் பொற்கிழிதென் னுவடுதண் டிறையரனைச்
சேயவா யாற்பதிகஞ் செப்பியே பெற்றாரோ, 14
- மருகனகர் தன்னில் வணிகற் பணிதீண்டப்
பொருகனக வில்லாரைப் போற்றியுயிர் தந்தாரோ, 15
- வீழி மிழலையிறை விண்ணிழிகோ யிற்சிவனார்
காழியிற்கோ லத்துடன்பொற் காசுதரப் பெற்றாரோ, 16
- மதுரமொழி மன்னர்திரு வாக்காற் சபாடஞ்
சதுர்மறை யென்றிசைத்தே தாழ்காப்புச் செய்தாரோ, 17
- திருவாய்ப்பூ ரத்தன் றிருக்கோலங் கண்டருளிப்
பெருவாய்மை மன்னவர்க்குப் பின்காட்டிச் சென்றாரோ, 18

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மாநாடு

103-பக்கம் பார்க்க.

(20—9—36)

- தென்னனெடு மாறனுறுந் தீயவெப்புக் கூனகலப்
பன்னுதமிழ் மந்திரத்தாற் பானீற்றூற் தீர்த்தாரோ. 19
- போகமார் நற்பதிகம் பொற்றிருக்கை யாலெடுத்து
மாகம்பார் போற்றவங்கி வைத்தெடுத்துக் கோத்தாரோ. 20
- வையைநெடு மாறனவை மாமுறையா மேடதனை
யையைபா கன்னருளா லாற்றெதிரே விட்டாரோ 21
- புண்ணாரு நாறுதலைப் புன்சமண வஞ்சகரை
யெண்ணு யிரங்கழுவி லேற்றவென்று வந்தாரோ 22
- கொள்ளம்பூ தூர்ந்தியாற் கூடுமன்ப ரைப்பிறவி
வெள்ளமொழித் தோடமெனு மேல்வீடு வைத்தாரோ. 23
- புத்தர்களை வென்றுகொடும் புல்லறிவு தீர்த்தவரை
மெய்த்தவரா கக்கருணை மேருவென வந்தாரோ. 24
- காயாப் பீனையென்பர்க் காக்காய்க்கப் பண்ணுவித்து
வீயாம லப்பனைக்கு வீடு மளித்தாரோ. 25
- ஆலங்காட் டப்ப ரயர்த்தனையோ பாடவென்று
கோலங்காட் டப்பதிகம் கூறித் தொழுதாரோ. 26
- அங்கமதைப் பூம்பாவை யாமயிலாப் பூரிலருட்
சங்கரர்பே ரன்பாலித் தாரணியிற் கண்டாரோ. 27
- வருமணத்தா மல்லிறப்பு வாராம னல்லூர்ப்
பெருமணத்தா ரன்பர்க்குப் பேரின்பந் தந்தாரோ. 28
- வாழி திருஞான சம்பந்தர் வாக்கரசர்
வாழிநம்பி யாருரர் வாதலூர் மன்னவரே. 29
- வாழிதொண்டர் சீர்பரவு வார்சேக்கி ழார்முனிவர்
வாழி சிவனடியார் வாழி சிவதலமே. 30

திருத்தாலாட்டு முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் கோளறு பதிகம், திரு
கீலகண்டப்பதிகம் முதலிய திருப்பதிகங்களைப்பாடி ஆண்

பெண் பாலாருடைய துன்பத்தை நீக்கிப் பரமானந்தப் பெருவாழ்வை யருளியது கருதி, அந்நாயனார்மேல் இந்தத் திருத்தாலாட்டை ஸ்ரீ காழிக்கண்ணுடைய வள்ளலார் யாம் ஓதியுணர்ந்து உய்தற்பொருட்டும், தாய்மார் தமது இளங்குழந்தைகளைத் தாலாட்டி அச்சுக்களுக்கு நேரிடும் பாலாரிஷ்டம் முதலிய தோஷங்களை நீக்கிச் சுகசரீரத்தோடு வளர்த்தற்பொருட்டும் பாடியருளினர்.

செந்தமிழ்ச் செல்வி வாழ்த்து

தெய்வ மொலிக்கு மோர்பக்கஞ்
 செஞ்சொ லொலிக்கு மோர்பக்கந்
 திகழுஞ் சைவ நன்னயங்கள்
 செறிந்திங் கொலிக்கு மோர்பக்கம்
 உய்யும் நெறிசேறல கொழுக்கம்
 உணர வொலிக்கு மோர்பக்கம்
 உயரும் நீதி நியாயமொழி
 யோங்கி யொலிக்கு மோர்பக்கம்
 வய்ய நிகழ்ச்சி பலவாக
 மாண்பி னொலிக்கு மோர்பக்கம்
 வானத் துயருஞ் சைவமட
 வளங்க ளொலிக்கு மோர்பக்கம்
 பெய்வம் பில்லாப் பழந்தமிழின்
 புலமை யொலிக்கு மோர்பக்கம்
 போற்றுஞ் செல்வி சிலம்பின்கட்
 புகழ்கால் பரல்கள் பண்பிவையே.

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளை.

மாயாவதி

[திரு. எம். பி. எஸ். வேலாயுதம்.]

(இது “மாடர்ன் ரெவியூ” வில் வெளிவந்துள்ள ‘Base Metal’ என்ற நவீனத்தின் மொழி பெயர்ப்பு. சில விடங்களில் கூட்டியும், சில விடங்களில் குறைத்தும் பெயர்களை மாற்றியும் தமிழ் நாட்டுக்குத் தக்கவாறு தழுவி எழுதப்பட்டுள்ளது.)

மாரி காலம் கடந்து நீலவானம் தோன்றியது. சென்னை நகரில் சிற்சில மேகங்கள், பனிபனைய வெண்மையுடையன வாய், கண்களுக்கின்பமளிககத் தக்கனவாய்ப் போய்க் கொண்டிருந்தன. இத்தகைய நாளில் வீட்டிற்குள் அடைபட்டிருப்பது முடியாது. சென்னையில் மாரிகாலம் எத்துணை இடைஞ்சல்களை விளைக்கிறதென்பதை சென்னையில் வதிபவர்களே உணர முடியும். * இன்று சென்னையிலுள்ள எவரும் வீட்டிற்குள்ளிருக்க விரும்பவில்லை.

ஓர் சிறு வீட்டின் முன்பக்கத்து அறையில் இரு வாலிபர்கள் அளவளாவிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்விடு நகரின் முக்கிய தெருக்களி லொன்றாகிய தங்கசாலைத் தெருவில் அமையப் பெற்றது. அவர்களில் ஒருவனுக்கு வயது இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிரம்பியிருக்கலாம். அடுத்தவன் சிறிது மூத்தவன்.

“நீ கொடுக்கும் தேயிலைப் பானத்துக்காக எவ்வளவு நேரங்காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நான் இப்போதே வெளியே போகவேண்டும்” என்றான் இளையோனாகிய சொக்கநாதன்.

“பொறு, பொறு, நீ பொறுமையாயிருக்க இன்னும் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பொறுமையிடனிருந்தால் அதற்குத் தக்க பலன் கிடைக்கும்” என்று தன் நண்பனைத் தட்டிக் கொடுத்தால் கார்த்திகேயன்.

சொக்கநாதன்: எனக்கு ஒரு பலனும் வேண்டாம். தேயிலைப் பானம்தான் இப்போது வேண்டும். ஏ! கார்த்திகேயா! நீ பெரிய * ஏமாற்றுக் காரனாகவல்லவோ இருக்கிறாய். ஜனவரிமீ சந்தான்.

வெளியில் செல்வதற்கு ஏற்ற காலமென்று நீ எழுதியிருந்தாய். நானும் வந்துவிட்டேன். நீயோ உன் அறையை விட்டு வெளியே அசைய மாட்டேனென்கிறாயே. நான் உன்னை நம்பியது முட்டாள்தனம்.

கார்த்திகேயன்: “நான் கடவுளுமல்ல, அல்லது தட்ப வெப்ப நிலை இலாகாத்தலைவனுமல்ல. வழக்கமா கமாரி காலம் ஜனவரியில் ஓய்ந்து விடும், இவ்வாண்டில் அவ்வாறில்லாவிட்டால் நானே அதற்குப் பொறுப்பாளி? இன்னும் ஜனவரிதானே? நீ வந்து ஒருவாரங்கூட ஆகவில்லையே.” இச்சமயத்தில் தேயிலையும் வந்து விட்டதால் அவர்களுடைய வாய்ச் சண்டையும் நின்றது:

சோக்கநாதன்: மதுரையில் ஓர் தனவானுடைய தத்துப் புதல்வன். அவனுடைய சொந்தத் தந்தையும் இறந்து விட்டார். அவனைத் தத்தெடுத்தவரும் காலமாரூர். அவனுடைய தாயார் மட்டும் உயிருடனிருக்கிறாள்.

அவர்கள் தேயிலைப்பான மருந்தி விட்டு நல்ல ஆடைகளை யணிந்து கொண்டு வெளியே புறப்பட்டுவிட்டார்.

“எங்கே போக? “என்று வெளியில் வந்தவுடன் கார்த்திகேயன் கேட்டான்

சோக்கநாதன்:—“எனக்கு அதெல்லாந்தெரியாது நடந்தே போவோம். நான் பட்டணத்தைப் பார்க்க வேண்டும்?”

கார்த்திகேயன்:—“பல ஆண்டுகட்கு முன் உன் தந்தை இவண் போந்திருந்த காலே பலருடன் நட்புரிமை பூண்டிருந்தார். அவர்களில் சிலர் இன்னும் உயிருடனிருக்கலாம். இங்கே யேயிருப்பார்கள். அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று உனக்கு விருப்பமிருந்தால், உன்னை இட்டுக் கொண்டுபோய் அவர்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைக்கிறேன்.”

சோக்கநாதன்:—“மூடன் போல் உளராதே. இருண்ட அறைகளிலுட்கார்ந்து சாயங்காலத்தில் கிழங்களுடன் பேசிக் கொண்டிருக்க நான் விரும்பவில்லை. அந்தக் கடமைகளுக்கெல்

லாம் காலமிருக்கிறது. பசியால் திரும்ப நேரிடுகிறவரை நான் சுற்றிக் கொண்டிருக்கப் போகிறேன்.”

கார்த்திகேயன்:—அப்படியானால் சரி, நடுராத்திரிவரை சுற்றிக்கொண்டிரு. ஏனென்றால் வீட்டைவிட இங்கேயே விடுதிகளில் நல்ல உணவு கிடைக்கும். என் தவசப்பிள்ளை சமைத்த உணவை நீ ஏற்கனவே உண்டு ருசி பார்த்திருக்கிறாய். பசியிருந்தால்தான் உண்பதற்கும் விருப்பமேற்படும். இங்கே பல வகை உணவுகளுங் கிடைக்கும் நளபாக மாகவுமிருக்கும், அதிகச் செலவுமில்லை.

சொக்கநாதன்:—“இல்லை, இல்லை. நான் என் தாயாரிடம் விடுதிகளில் உணவருந்துவதில்லையென்று வாக்குறுதிகொடுத்து வந்தேன். ரயிலில் கூட நான் பழவர்க்கங்கள் தவிர பிறி தொன்றும் நான் தொடவில்லை.”

சொக்கநாதனுடைய (தத்துத்) தாயார் பெரிய வைதீகம். பழைய வழக்கங்களை விடாத ஓர் கிழ அம்மையார். தன்கணவன் உயிருடனிருக்கையிலேயே எல்லாரையும் திட்டப்படுத்தி வைத்திருந்தாள். கைம்பெண்ணை பிறகோ கேட்கவேண்டிய தில்லை. அம்மையாரைக் கண்டாலே உற்றருக்கும் வேலைக்காரருக்கும் நடுக்கம்.

கார்த்திகேயன்:—அடபோ! உன் தாயார் இதனையெல்லாம் எப்படித்தெரிந்து கொள்வாள்? நீ செல்கிற விடமெல்லாம் உன்னைத் தொடர்ந்து துப்பறிய ஆளனுப்பியிருக்கிறாளென்று நினைக்கிறாயா? நீ இங்கு உல்லாசமாடிக்க வந்திருக்கிறாய். நான் சொன்னபடி செய்யின் பல விநோதங்களை நீ உணரலாம்.”

சொக்கநாதன்:—“உனக்குத்தெரியாது. அந்த அரைப்பைத் தியங்களை நான் நம்பமாட்டேன். என் சொந்தத்தாயாக விருப்பின், நான் சிறிதும் பொருட்படுத்த மாட்டேன். நான் தவறிழைப்பதை அவள் கண்டு கொண்டாலும், சில நாட்களுக்குத்

தான் என்னைத் திட்டிக் கொண்டிருப்பாள். ஆனால் இவர்களோ! ஒரு மகனை விலைக்கு வாங்கும் பெண் மகள், அவனை வெளியில் துரத்திவிடவுங்கூடும், சட்டம் இதற்கு இடங்கொடுக்கிறது. பணத்திற்காக நான் என் பெற்றோரையும் என் பெயரையும் கைவிட்டு விட்டேன், நான் கவலையின்மையாய் நடந்து ஆந்தர்ப்பணத்தையும் இழந்து விடப்போவதில்லை.”

கார்த்திகேயன்:—“அவ்வளவு தூரம் நீ பயப்படுகிறதாயின் நான் உன்னை வற்புறுத்தமாட்டேன். ஆனால் ஈண்டு எவரும் உன்னைக்கண்டு கொள்ள மாட்டார்கள். அவள் உன்னைப்பற்றி அவ்வளவு ஐயுறுகிறாளா?”

சோக்கநாதன்:—“ஆம், ஆம்: ஒருவாறு ஐயுறுகிறார்: மதுரையில் எப்போத்தும் அவளுடைய ஆட்கள் என்னைப்பின் தொடர்ந்தே வருவார்கள். இத்துணை தூரம் யாரும் வந்திருக்கிறார்களா வென்பது உனக்குத் தெரியவில்லை.”

கார்த்திகேயன்:—“ஆனால் இது பொறுக்க முடியாதது. நானாயின் ஒரு வாரத்திற்குள் ஓடி விடுவேன். இது பணத்திற்காக உன்னை விற்று விடுவதாக வல்லவாவிருக்கிறது?”

சோக்கநாதன்:—“நீ சொல்வது சரிதான், ஆனால் பணமல்லவோ! நீ ஒரு தரம் செல்வவானாய் விட்டாய், பின்னால் அதனை விட்டுவிடுவது முடியவே முடியாது. பணஞ்சம்பாதிக்க வேறு வழியில்லாவிட்டால் உன் ஆன்மாவையுங் கூட விற்றுச் சம்பாதிக்க வேண்டியது தான்.”

இவ்வாறு பேசிக்கொண்டே இருநண்பர்களும் நடந்து சென்றார்கள். வழியிலுள்ள கடைகளும் வீடுகளும் மின் சாரவிளக்குகளால் பல விதமாய் அலங்கரிக்கப்பட்டுக் கண்களைக் கவரும் விதமாய்க் காணப்பட்டன. சொக்க நாதனுக்கோ சதெல்லாம் புதிதாய்த் தோன்றியது.

“என்ன என்கு பார்த்தாலும் விளக்குகள் மயமாயிருக்

கின்றன? பட்டப்பகல் போல நிலாவடிக்கையில் விளக்குகள் எற்றுக்கு!" என்றான் சொக்கநாதன்.

கார்த்திகேயன்:—நீ நாட்டுப் புரத்தான் என்பது சரியாயிருக்கிறது. இஃது ஜனவரி மாசமென்பதை நீ அறியாயோ? பலவூர்களிலிருந்தும் வேடிக்கை பார்க்க மக்கள் திரள் திரளாய் இந்நகருக்கு வந்திருக்கிறார்களே. அவர்களும், நீயும் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டுமென்று தான் இதெல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஈதோபார். முனிசிபல் கட்டிடம் இவ்வாண்டில் தான் இம்மாதிரி விளக்குகளால் ஒளி பெற்று விளங்குகிறது."

சொக்கநாதன்:—“போதும், போதும், நிறுத்து உன் வாய் மாரியை. எனக்குத் தாகமாயிருக்கிறது. ஒன்றல்ல, இரண்டு தமிழர் தேயிலைப்பானம் எனக்கு வேண்டும்.”

கார்த்திகேயன்:—“நான் தான் அப்போதே சொன்னேனே! நான் சொன்னபடி செய்தால் நீ உடனே தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். அதோ விருக்கிறது சிற்றுண்டிச் சாலை. வா, போய்த் தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.”

சொக்கநாதன்:—உள்ளே பார்த்தான். இடம் சுத்தமாகத் தானிருந்தது. அங்கே ஆட்களிருந்த போதிலும் அவ்வளவு கூட்டமில்லை. “சரி வா, உள்ளே போய் ஏதாவது குளிர்ச்சியான பானம் செய்து வரலாம். அந்தக் கிழவி இதற்கெல்லாம் எதிர் மொழி சொல்லமாட்டாள். மதுரையிலுங் கூட நான் இரண்டொரு தடவைகளில் இவ்வாறு செய்ததுண்டு. அப்போதெல்லாம் அவள் ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒரு நாள் நான் கறி தின்பதைப் பார்த்து விட்டாள். பிரம்பெடுத்து என்னை அடிக்க வந்து விட்டாள்” என்றான் சொக்கநாதன்.

(தொடரும்)

வாருடாபிஷேக விழா

திரு. திருநெல்வேலி, N. இராமலிங்கம் பிள்ளையவர்கள் இல்லத்தில் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கும் சித்தவிநாயகப் பெருமானுக்கு 1105-ம் ஆண்டு தைமீ 22-ம் நாள் (4-2-30) செவ்வாய்கிழமை யன்று வருடாபிஷேகம் அல்லது ஆண்டுக்

குடம் நீர் ஆட்டு விழா நடைபெற்றது: அன்று மாலை 6-மணிக்கு லால்குடி, திருவாளர் அ. மு. சரவண முதலியார் அவர்கள் 'கண்ணப்பர்' என்னும் பொருள் பற்றியும், நாகர்கோயில் திரு. கே. ஆறுமுகம் பிள்ளையவர்கள் 'தொண்டர்கள்' என்னும் பொருள் பற்றியும் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையனவாய் நிகழ்த்தினார்கள். திருவாளர் N. இராமலிங்கம் பிள்ளையவர்களுடைய பேரருட் செய்கை பெரிதும் பாராட்டற் குரியது.

மதிப்புரைகள்

ஆசார ஒழுக்கழறை. இது திருவாளர் திருநெல்வேலி பரமசிவன் பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பட்டதோர் அரிய உரைநடை நூலாகும். 'செய்வன்' 'தவிர்வன்', 'நித்திய கருமானுட்டானம்' 'சிவாலய தரிசனம்' 'திருமுறைப் பாராயணவிதி' 'விவாகம்' என்னுந் தலைப்புகளால் இந்நூல் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சான்றோர்கள் தமது மெய்யுணர்ந்த பழக்கத்திற்கண்டு வைத்த அருங்கருத்துக்களெல்லாம் இதன்கண் பிகவும் விளக்கமாய் விரித்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் இக்காலத்திற்குப் பழக்கத்தில் வரல்வேண்டுமென்னும் முனைந்த உணர்ச்சியுடனேயே இந்நூலை இதன் ஆசிரியர் இயற்றியிருக்கின்ற ரென்பதும் நன்கு புலனாகின்றது. யாவரும் அறிந்து கொள்ளுதற்குரிய நடையில் உரிய இடங்களில் தகுந்த மேற்கோள்களுடனும் இஃதெழுதப்பட்டிருத்தல் அறியற்பாலது. நூறு பக்கங்களுள்ள இந்நூலின் விலை அணு ஐந்துதான். ஆதலால் இந்நூலைத் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் கட்டாயம் வாங்கிப் படித்து, உண்மை தெரிந்து அதற்குத்தக ஒழுக்குதல் இன்றியமையாத கடனாகும்.

திருக்குறட் சாரம்: இப்பெயர்கொண்ட கொரு நூலும் மேற்கூறிய ஆசிரியரவர்களாலேயே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தெய்வத் திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த திருக்குறட் கருத்துகளை ஒருவகையாலேனும் மக்கள் அறிந்துகொள்ளல் கருதி, அந்நூலின் அறப்பால் பொருட் பால்களில் ஒவ்வோர திகாரத்திலும் ஒவ்வோரரிய திருக்குறளை யெடுத்து ஆசிரியர் பரிமேலழகர் எழுதிய உரையைப் பெரும்பாலுந்தழுவி யே விரிவான விளக்க உரை வரைந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு திருக்குறளும் பெரும்பாலும் அத நிற்கும் அதிகாரத்தின் எண் திருக்குறள்களின் பிழிவாயிருத்தல் பெரிதும் அறிந்து மகிழ் பாலதாகும்; பெரும்பான்மையும் மாணவர்க்கு இது நன்கு பயனாகும். தமிழ் நன் மக்கள் இதுபோன்ற அரிய நூல்களை நன்கு போற்றிப் பயன் பெறுதல் வேண்டும். உடைய பக்கங்கள் கொண்டு முழுக்கலிக்கேர் கட்டிடத்துடன் அமைந்த இந்நூல் 10 அணுவை விலையுள்ளதாயிருக்கிறது.

மேற்காட்டிய இவ்விரண்டு நூல்களையும் விரும்புவோர் 'திருவாளர் தி. சா. பரமசிவன் பிள்ளையவர்கள், ஞான சம்பந்த நிலையம், ௨௨, பார்த்தசாரதி நாயுடு தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை' என்னுமிடத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்வாராக !